

Living Thai

JUNE 2016

“

ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม
ผู้สืบสานภูมิปัญญาบรรพชน

New Heritage Artisans
In the Continuum of Ancient Wisdoms

”

สืบสานหัตถศิลป์ไทย พัฒนาไกลสู่สากล
Inheriting Thai Craftmanship in order to further develop towards globally

หอนิทรรศการ ภายในศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ เปิดทุกวัน 08.00 - 17.00 น.

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) 59 หมู่ 4 ต. ช้างใหญ่ อ. บางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13290 โทร.1289 www.sacict.co.th

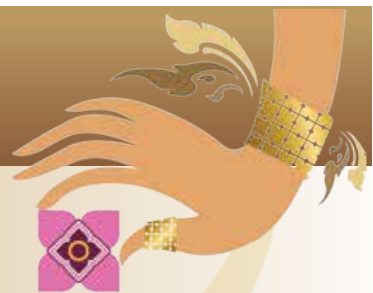
เลือกซื้อผลิตภัณฑ์จากสมาชิก
ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)

28 - 29 กรกฎาคม 2559

กระทรวงพลังงาน ศูนย์เอ็นเนอร์ยี
อาคาร ซี บริเวณด้านหน้า
ร้านกาแฟเมซอน

9 - 11 สิงหาคม 2559

ธนาคารกรุงศรีอยุธยา สำนักงานใหญ่
ถนนพระราม 3 บริเวณ ชั้น 8

SACICT
ROAD SHOW
2016

จัดโดย

SACICT
ศูนย์ส่งเสริม
ศิลปาชีพระหว่างประเทศ
(องค์การมหาชน)

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่
โทร. 035-367-054 ต่อ 1374
โทรสาร 035-367-050, 51
facebook : [sacictroadshow](https://www.facebook.com/sacictroadshow)
www.sacict.or.th

CONTENTS

LivingThai JUNE 2016

02 EDITOR'S NOTE

03 MAIN STORY

ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม
ผู้สืบสานภูมิปัญญาบรรพชน
New Heritage Artisans
In the Continuum of Ancient Wisdoms

38 SPECIAL REPORT

คณะทูตและภริยาจาก 25 ประเทศท่องเที่ยวเส้นทางผ้าทอไทย
ในกิจกรรม “สาวเส้นไหม สืบสายใย พระราชปณิธาน”
Diplomatic Couples of 25 Countries
Explore the Isan Silk Route

50 INSIDE SACICT

ความเคลื่อนไหวใน ศ.ศ.ป.
What's going on at SACICT

54 THE VILLAGE TRAIL

เจาะลึก “บ้านเตริยะ” (บ้านท่าสว่าง)
หมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงหัตถกรรมผ้าไหมแห่งเดียวของประเทศไทย
Up Close Baan Treah (Baan Tha Sawang)...
Thailand's Only Silk Craft Village for Tourism

62 MEMBERS' CORNER

จดหมายจากผู้อ่าน
What our readers say

64 ABOUT SACICT

66 PRODUCT SHOWCASE

งานฝีมือที่คัดสรรจากช่างฝีมือทั่วประเทศเพื่อการจำหน่าย
A selection of exquisite creations offered
by SACICT artisans

EDITOR'S NOTE

ด้วยเล็งเห็นถึงพลังของบุคลากรผู้สร้างสรรค์งานศิลปหัตถกรรม ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ SACICT จึงมีการดำเนินโครงการต่างๆ เพื่อเป็นการเชิดชูเกียรติแหล่งภูมิปัญญาอันมีชีวิตเหล่านั้นมาอย่างต่อเนื่อง หนึ่งในนั้น คือ โครงการเชิดชูทายาทช่างศิลปหัตถกรรม

SACICT Living Thai ฉบับนี้ จะร่วมเชิดชูเกียรติ 13 ช่างฝีมือเลือดใหม่ผู้ที่ได้รับการยกย่องในฐานะทายาทช่างศิลปหัตถกรรมประจำปี 2559 ติดตามอ่านได้ในคอลัมน์ Main Story โดยในท้ายเล่ม ผู้อ่านยังสามารถชื่นชมและเลือกซื้อผลงานของบรรดาทายาทช่างศิลปหัตถกรรมได้อย่างเต็มอรรถไฉนกับคอลัมน์ Product Showcase

สำหรับผู้รักและชื่นชอบในงานผ้าทอไทย คอลัมน์ Village Trail ฉบับนี้จะพาท่านร่วมเดินทางไปยังจังหวัดสุรินทร์ เจาะลึกการทำงานผ้าทอของชุมชนเชื้อสายเขมร “บ้านเตรียะ” หรือที่รู้จักกันในนาม “บ้านท่าสว่าง” จากคำบอกเล่าของประธานกลุ่มอาชีพสตรีทอผ้า

ในเล่มนี้เรายังมีคอลัมน์ Special Report ซึ่งรายงานผลสำเร็จของกิจกรรม “**สาวเส้นไหม สืบสายใย พระราชปณิธาน**” ทริปปพิเศษ ภายใต้การดำเนินโครงการ “**เส้นทางสายผ้าทอ**” (Craft Destination: The Weaving Streets) ซึ่ง ศ.ศ.ป.ได้นำคณะเอกอัครราชทูตพร้อมคู่สมรสและอุปทูตจาก 25 ประเทศ เดินทางลงพื้นที่แหล่งผ้าทอในจังหวัดอุบลราชธานีและสุรินทร์

ขอให้สนุกกับการอ่าน แล้วพบกันเช่นเคยในฉบับหน้า

Recognising the creative power in our craft realm, The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization), or SACICT, has been implementing several projects to honour and promote these living bodies of wisdoms, among them the New Heritage Artisans. In this issue, SACICT Living Thai celebrates 13 New Heritage Artisans of 2016 and their works in our Main Story. Their creative craftworks are also showcased, and open for purchase order, in Product Showcase column.

For aficionados of Thai hand-woven textiles, the Village Trail column takes you away from the bustling Bangkok to the peaceful northeastern province of Surin. There we will learn in-depth the self-contained lifestyle and work of Baan Tha Sawang (Baan Treah) community as told by head of its silk weaving group who grew up with Thai-Khmer weaving culture.

In the Special Report, we share with you our recent success in “**Isan Silk Route: Weaving Dreams on a Royal Trail**”, a familiarisation trip under the main project of “**Craft Destination: The Weaving Streets**” where ambassadors and spouses from 25 foreign missions in Thailand were taken on the route of textile to Ubon Ratchathani, Surin and Buriram.

Happy reading and see you in the next issue.

คณะที่ปรึกษา/Editorial Advisory Board

ประธานที่ปรึกษา/Chief Consultant

อัมพวัน พิชาลัย/Amparwon Pichalai

คณะที่ปรึกษา/Editorial Advisory Board

ฝ่ายสื่อสารและประชาสัมพันธ์ สายงานส่งเสริมคุณค่าหัตถศิลป์

Communication and Public Relations Division, Handicraft Value Promotion Department

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)

59 หมู่ 4 ต.ช้างใหญ่ อ.บางไทร จ.พระนครศรีอยุธยา 13290

โทร 035 367 054-56 โทรสาร 035 367 051 เว็บไซต์ www.sacict.or.th

The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization), 59 Moo 4, Chang-Yai Sub-District, Bangsai, Ayutthaya Province 13290, Thailand

Tel: +66 (0) 35 367 054-56, +66 (0) 35 367 077-81

Fax: +66 (0) 35 367 050-1 Website: www.sacict.or.th

จัดทำโดย/Design and Production

บริษัท ไพเซอร์ จำกัด 23/18 ซอยร่วมฤดี เฟลนิช ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

โทร: 0 2254 6898-9 โทรสาร: 0 2650 7738

Feature Co., Ltd. 23/18 Soi Ruamrudee, Ploenchit, Pathumwan, Bangkok 10330, Thailand

Tel: +66 (0) 2254 6898-9, Fax: +66 (0) 2650 7738

บรรณาธิการบริหาร/Executive Editor

พยอม วลัยพัชรา/Payom Valaiphatchra

บรรณาธิการ/Editor

พยงค์ กิ่ววนสุระ/Payong Kungwansurah

กองบรรณาธิการ/Editorial Team

ทรงพล แก้วปทุมทิพย์/Songpol Kaopatuttip

สุวรรณา เปรมใสตร์/Suwanna Premsothe

เกษวลี ทองเนื้อสุข/Katewalee Thongnuasuk

ปกป้อม วงศ์แก้ว/Pokpong Wongkaeo

กฤตสอร สิมควสิน/Kitsaon Singkongsin

ผู้จัดการฝ่ายผลิต/Production Manager

นภิศ ประเสริฐกุล/Napat Prasertkul

ศิลปินกราฟิก/Graphic Designers

วรรณศักดิ์ รอดวรรณ/Wannasak Rodwanna

แสงเดือน สุปิตา/Sangduan Supinta

ช่างภาพ/Photographers

จรวาย วงศ์เหลือ/Jaruy Wongluang

วริศ กุสุจาริต/Varis Kusujarit

ศิริพัชร วลัยพัชรา/Sirapat Valaiphatchra

ติดต่อโฆษณา/For Advertisement Placements Contact

พยงค์ กิ่ววนสุระ/Payong Kungwansurah

โทร./Tel. +66 (0) 2254 6898-9

พิมพ์/Print

บริษัท อติสร จำกัด 248 ซอยลาดพร้าว 87 วังทองหลาง กรุงเทพฯ 10310

โทร: 0 2932 2596-7 โทรสาร: 0 2932 2598

Artisans Co., Ltd. 248 Soi Lardprao 87, Wangthonglang, Bangkok 10310. Tel: +66 (0) 2932 2596-7, Fax: +66 (0) 2932 2598

www.sacict.or.th

facebook.com/sacict
facebook.com/livingthaimagazine

บทความในนิตยสารนี้เป็นความคิดเห็นของผู้เขียน ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (ศ.ศ.ป.) ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป อนึ่งบทความและภาพในนิตยสารนี้สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมายไทย การนำไปเผยแพร่ต้องได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร

Opinions in Living Thai are the writers' and not necessarily endorsed by SACICT. No part of this magazine may be reproduced without written permission.

Scan เพื่ออ่าน SACICT Living Thai ออนไลน์
Scan to read SACICT Living Thai online version.

ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม
ผู้สืบสานภูมิปัญญาบรรพชน

New Heritage Artisans
In the Continuum of Ancient Wisdoms

เรื่อง/Words

จินตปาฐี/Chintapatee

ภาพ/Photos

ศ.ศ.ป./SACICT

งานหัตถศิลป์ คือชิ้นงานที่เกิดจากศิลปะในการผลิตสิ่งของต่างๆ ด้วยมือโดยยึดถือเรื่องของความสวยงามเป็นหลัก จากภูมิปัญญาของบรรพบุรุษไทยได้ก่อเกิดเป็นงานหัตถศิลป์หลากหลายอันประณีตงดงาม เปี่ยมอัตลักษณ์ สืบทอดต่อๆ กันมา พร้อมกับการพัฒนาให้สอดคล้องกับยุคสมัย ไม่ว่าจะเป็นรูปทรง ลวดลาย ประโยชน์ใช้สอย หรือสีสัน ตลอดจนกระบวนการผลิตซึ่งมีทั้งแบบประเพณีที่ยังคงอนุรักษ์วิธีการดั้งเดิม รวมทั้งมีการนำเทคนิคและเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ช่วยผ่อนแรง ย่นเวลา หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์ที่สวยงาม ทันสมัย โดนใจผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น ท่ามกลางกระแสไหลบ่าของวัฒนธรรมต่างชาติ โชคดีที่ประเทศไทยเรายังมีคนรุ่นใหม่ที่หันมาสืบสานงานหัตถศิลป์ต่อจากรุ่นพ่อ-แม่ ปู่-ย่า ตา-ยาย และมีการสร้างสรรค์ผลงานดีๆ อย่างต่อเนื่อง

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ SACICT เล็งเห็นถึงความสำคัญของการสืบสานงานหัตถกรรมของบรรพชนจึงได้ดำเนินโครงการ **“เชิดชูทายาทช่างศิลปหัตถกรรม”** เพื่อเป็นการยกย่องเชิดชูเหล่าทายาทที่ยังคงมุ่งมั่นอนุรักษ์สานต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมที่พ่อแม่ครูบาอาจารย์ได้ทำไว้ให้คงอยู่ อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานของเหล่าทายาทให้เป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้น โดยโครงการดังกล่าวได้ดำเนินการต่อเนื่องมาเป็นปีที่ 4 และนับว่าประสบความสำเร็จเกินความคาดหมาย ไม่เพียงแต่นำมาซึ่งความภาคภูมิใจแก่ทายาทช่างศิลปหัตถกรรมเท่านั้น แต่ยังเป็นแรงผลักดันให้พวกเขาพัฒนาและสร้างสรรค์ผลงานให้โดดเด่นยิ่งขึ้นอีกด้วย

สำหรับโครงการ **“เชิดชูทายาทช่างศิลปหัตถกรรม”** ประจำปี 2559 นี้ มีผู้ผ่านการคัดเลือกจำนวน 13 คน จากงานหัตถกรรมทั้งหมด 8 สาขา คือ สาขาเครื่องทอง สาขาเครื่องจักสาน สาขาเครื่องกระตาศ สาขาเครื่องไม้ สาขาเครื่องดิน สาขาเครื่องปูนปั้น สาขาเครื่องโลหะ และสาขาเครื่องรัก ซึ่งแต่ละคนต่างก็มีผลงานและความเป็นมาที่น่าสนใจ

Thailand's ancient folk wisdoms are the fountains of knowledge on diverse disciplines of arts and crafts – the particular skills in making beautiful things by hand or with the help of simple tools.

The rich cultural heritage, accumulated by generations of artisans and craftspeople through centuries, has endowed the Kingdom with myriad lines of beautiful products. And these lines have been growing in leaps and bounds along the way as newcomers try to answer the fast-changing market tastes. They create attractive things in innovative forms, new functions, modern technologies, and diverse styles. Amidst the rapid currents of foreign cultures, Thailand is still very much fortunate indeed to have new generation of creative talents who have respect for the forefathers' artistic traditions.

Four years ago, the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization), or SACICT, came up with the **“New Heritage Artisan”** project to honour, inspire and promote young people whose hearts lead their bodies to succeed and continue the work of their parents, ancestors, and teachers.

Ever since its first run, the **“New Heritage Artisan”** project has brought to those in the craft circle great pride and, at the same time, inspire and drive them to create, and further develop more products to the markets.

New Heritage Artisans of 2016 have recently been honoured by SACICT in eight categories – paper craft, wickerwork craft, stucco craft, pottery, wood craft, lacquer craft, metal craft, and weaving craft– each with interesting stories and masterpieces. Let's meet them now.

“ยลดา ภูริพล”...

สร้างสรรคัลยผ้าลาวครั้ง ยึดแบบอย่างงานดั้งเดิม

กายากช่างศิลปหัตถกรรม สาขาเครื่องทอ

จังหวัดอุทัยธานี อายุ 27 ปี

*“ด้วยความที่โตมากับผ้าลาวครั้ง เราจึงไม่อยากให้
ภูมิปัญญาเหล่านี้สูญหายไป และวิธีหนึ่งที่จะทำให้หัตถกรรม
พื้นถิ่นยังคงอยู่ก็คือ งานของเราต้องไม่หยุดนิ่ง”*

ทายาทรุ่นที่ 8 ผู้สานต่อผ้าทอลาวครั้ง จากมารดา “คุณแม่ทองลี คณทา” ครูช่าง
ศิลปหัตถกรรม ปี 2556 โดยศิลปหัตถกรรมแขนงนี้สืบทอดกันมานับร้อยๆ ปีผ่านบรรดา
คุณยายเทียด คุณยายทวด และคุณยาย

ยลดาเป็นหนึ่งในลูกหลานไทยเชื้อสายชาวลาวที่อพยพจากเวียงจันทน์มาตั้งรกรากอยู่ที่
บ้านผาทั้ง อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี เมื่อหลายร้อยปีก่อน ทุกวันนี้ ชุมชนของเธอก็ยัง
คงอนุรักษ์วิถีผ้าทอที่สะท้อนถึงรากเหง้า แนวคิด จิตวิญญาณและภูมิปัญญาแห่งบรรพชน
บนดินแดนอุษาคเนย์

เธอเติบโตมาในครอบครัวช่างทอผ้า จึงมีโอกาสดูได้เห็น ได้เรียนรู้ และฝึกฝนจนคุ้นเคย
กับกระบวนการที่ซับซ้อนของการผลิตสิ่งทอ ตั้งแต่การปั่นฝ้าย ย้อมฝ้าย มัดหมี่ เก็บตะกอ
ไปจนถึงการทอที่ก่อเกิดเป็นผืนผ้างดงาม เธอจึงตระหนักในคุณค่าและผูกพันกับผ้าทอ
ลาวครั้ง จนตั้งปณิธานไว้ว่าจะช่วยสืบสานหัตถกรรมผ้าทอลายโบราณนี้ให้คงอยู่สืบไป

“อยากเป็นส่วนหนึ่งของการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมของปู่ย่าตายาย อยากให้คนรุ่นหลัง
ได้มาเห็นและเรียนรู้” เธอบอก

นอกจากนั้น ยลดายังได้พัฒนาการออกแบบลวดลายไปอีกหนึ่งก้าวโดยนำเทคโนโลยี
สมัยใหม่มาใช้ เช่น การพล็อตลายด้วยคอมพิวเตอร์ซึ่งทำให้สามารถสร้างสรรค์ลวดลาย
ใหม่ๆ สำหรับผ้าทอที่สวยงามอย่างมีเอกลักษณ์ พร้อมทั้งได้เผยแพร่เทคนิคเหล่านี้ให้แก่
“กลุ่มทอผ้าพื้นเมืองบ้านผาทั้ง” ที่คุณแม่ทองลี มารดาของเธอเป็นประธาน ส่งผลให้ผ้าทอ
ลาวครั้งลายโบราณของทางกลุ่มซึ่งเดิมเป็นที่รู้จักอยู่แล้วนั้นได้รับความนิยมมากขึ้นทั้งใน
กลุ่มคนไทยและชาวต่างชาติ

“ด้วยความที่โตมากับผ้าลาวครั้ง เราจึงไม่อยากให้ภูมิปัญญาเหล่านี้สูญหายไป และวิธี
หนึ่งที่จะทำให้หัตถกรรมพื้นถิ่นยังคงอยู่ก็คืองานของเราต้องไม่หยุดนิ่ง ด้วยเหตุนี้ในส่วน
ของกระบวนการทอนั้นดิฉันจะยึดตามแบบอย่างดั้งเดิมทุกขั้นตอน แต่ก็พยายามพัฒนา
ลวดลายและสีสันทันเพื่อสร้างความน่าสนใจ เช่น ลายกระต่ายชมจันทร์ ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจ
จากนิทานที่ผู้เฒ่าผู้แก่เล่าให้ฟัง ลายเต้าน้อยล้อมคอก เป็นการนำลายเต่าซึ่งเป็นลายดั้งเดิม
มาประยุกต์ หรือลายดั้งเดิมซึ่งคนสมัยนี้ไม่ค่อยรู้จัก อย่าง ลายก่านของ และลายมงคล เช่น
ลายดาวคำเดือน ลายเอื้อรัฐ เราก็นำกลับใช้ ส่วนในเรื่องของสีสันทัน จากเดิมที่ผ้าทอลาวครั้ง
จะใช้กันเพียง 5 สี คือ เขียว เหลือง ส้ม แดง ดำ เราก็ก็นำเป็น 9 สี คือเพิ่มสีเขียวอ่อน
ฟ้า ชมพู และม่วง ทำให้สามารถสร้างงานในรูปแบบใหม่ๆ ได้มากขึ้น รวมถึงการทอในโทนสี
อ่อนๆ และทอไล่สีแบบสั้รุ้ง ทำให้ผ้าทอลาวครั้งของกลุ่มเราได้รับความนิยมอย่างมาก” ■

ลำดับการสืบทอด List of generations

รุ่นที่ 1 — 1st Generation

นางกลม คณทา (คุณยาย)

Mrs Klom Khonta (grandmother)

รุ่นที่ 2 — 2nd Generation

นางทองลี คณทา (ภูริพล) (คุณแม่)
Mrs Thonglee Khonta (Puriphol)
(mother)

รุ่นที่ 3 — 3rd Generation

นางสาวยลดา ภูริพล
Ms Yonlada Puriphol

จังหวัดอุทัยธานี

Uthai Thani Province

Tel./Tel. 08-3316-5128

“Yonlada Puriphol”...

27-year-old Lao Krang silk-weaving artisan of Uthai Thani

New Heritage Artisan in Weaving Crafts

“I grew up with Lao Krang weaving. Therefore, I cannot let this age-old folk wisdom disappear. And in order to keep the folk craft alive, I have to get my work going all the time. I cannot just sit idle.”

As the 8th generation weaver in Lao Krang community, Yolada follows in the footsteps of her mother Khru Thonglee Puripol, 2013 Master Craftsman, in preserving the precious weaving heritage. The rich body of knowledge has been passed down in her family from generation to generation since the early Rattanakosin Era.

Yolada is among the descendants of Laotian refugees who migrated from Vientiane, the capital of Laos, to live at Baan Pa Taang in Uthai Thani's Baan Rai district centuries ago. Thanks to strong cultural identity, they have very well preserved the Lao Krang weaving arts which reflect their cultural roots and ancestral way of life in Southeast Asia.

Growing up in a weaving family, Yolada has naturally learned all the intricate processes in weaving from thread-spinning to Mudmee dyeing, heddle-wiring and other weaving techniques to create a beautiful work of art. Love and respect for this ancient art are driving her to preserve it for next generations.

Yolada has meanwhile developed Lao Krang textile patterns with computer technology, resulting in many new colourful designs. She has been teaching these new methods to members of the Baan Pa Taang Hand-woven Textile Group which is chaired by her mother. This new artistic approach has increased popularity of Lao Krang textile domestically and internationally.

“I grew up with Lao Krang weaving. Therefore, I cannot let this age-old folk wisdom disappear. And in order to keep the folk craft alive, I have to get my work going all the time. I cannot just sit idle,” she reaffirmed.

“I remain true to every step in traditional weaving techniques. I have just developed new designs and new colours to make them more interesting,” she said. The young artisan cited, as example, the ‘kratai chom jandra’ (a rabbit admiring the moon) design which derived from folktale as told by the elders in her community, and the ‘tao noi lom khok’ (little turtle in the pen) design

which was adapted from traditional turtle pattern. As for the ‘dao khum duen (stars supporting the Moon) and ‘ua rath’ (for the state) designs, they are actually traditional patterns yet to be known. “And we are just introducing them again,” she added.

The group has also explored the use of more colours in weaving. Traditionally, they use only five colours, namely green, yellow, orange, red and black. But now they are making 9 colors, adding light green, blue, pink and purple. The wide colour range enables them to create exciting new designs and they can weave the entire piece in light shades or in rainbow hues.

“These new colours and modern designs have made our Lao Krang textile more popular. I believe what we’re doing helps preserve our cultural heritage. And I’d like the younger generations to come see, learn and appreciate the immense dedication, expertise and hard work involved in the making of our hand-woven Mudmee silk.” ■

“ธีรวัฒน์ ทองประศาสน์”...

รังสรรค์สีสดใส กอสายใย...ไหมมัดหมี่

ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม สาขาเครื่องทอ จังหวัดขอนแก่น
อายุ 39 ปี

“ต้องการให้คนที่สวมใส่ภูมิใจว่าได้เป็นเจ้าของผ้าทอที่มีคุณค่า งดงาม ไม่เหมือนใคร และเกิดมาจากความตั้งใจของช่างทอจริงๆ เพราะฉะนั้น ผ้าแต่ละผืนของผมจะไม่ซ้ำสีซ้ำลายกันเลย”

ทายาทรุ่นที่ 2 ผู้สานต่องานทอผ้าไหมมัดหมี่
จาก “คุณแม่ประนอม ทองประศาสน์” ครูช่างศิลป
หัตถกรรมปี 2555

ธีรวัฒน์สืบทอดภูมิปัญญาการทอผ้าไหมมัดหมี่
โบราณจากคุณแม่ประนอม ผู้ซึ่งเป็นทั้งมารดาและ
ครูที่พากเพียรถ่ายทอดความรู้และฝึกฝนจนมั่นใจ
ว่าลูกชายคนเดียวของครอบครัวมีความเชี่ยวชาญ
พอที่จะสานต่องานของครอบครัวไม่ให้สูญหาย
ไปตามกาลเวลา

เมื่อเข้ามารับผิดชอบเต็มตัว ธีรวัฒน์จึงมุ่ง
ศึกษาและเล็งเห็นว่าผ้าไหมมัดหมี่แบบดั้งเดิม
ส่วนใหญ่ย่อมเป็นสีเข้ม เช่น สีแดง สีกรมท่า
สีน้ำตาล ซึ่งทำให้ผู้สวมใส่ดูสูงวัย จึงไม่ค่อยเป็นที่
นิยมแพร่หลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่ได้รับความ
สนใจจากคนรุ่นใหม่วัยทำงาน เขาคิดว่านี่อาจเป็น
สาเหตุสำคัญที่ทำให้ผ้าไหมมัดหมี่ลายโบราณค่อยๆ
เสื่อมความนิยมจนถึงขั้นสูญหายไปได้อีกในอนาคต

ช่างทอหนุ่ม จึงได้คิดพัฒนาผ้าไหมมัดหมี่ให้มีความ
ร่วมสมัย สามารถตอบสนองความต้องการที่แตกต่าง
หลากหลายของผู้ซื้อ โดยคิดค้นเทคนิคการทอใหม่ๆ
ทดลองปรับโทนสีให้อ่อนลง พร้อมทั้งจับคู่สีไหมที่
สวยงามแปลกตา และที่สำคัญเขาได้สร้างสรรค์ “ลูก”
ใหม่ให้ไหมมัดหมี่ลายโบราณด้วยเทคนิคการทอ
ที่คิดค้นขึ้นเอง เขาเลือกใช้ไหมสีเทา และไหม

สีอ่อนๆ ในการทอเส้นยืน แทนสีดำแบบที่นิยมกัน
ทำให้เกิดเป็นเลื่อมเหลิบในเนื้อผ้าและเกิดโทน
สีใหม่ที่ดูอ่อนหวานละมุนละไม นอกจากนั้นเขา
ยังออกแบบลวดลายประดิษฐ์โดยนำลายดั้งเดิมที่
มีอยู่มาต่อกันเกิดเป็นลวดลายใหม่ที่สวยสะดุดตา
ส่งผลให้ผ้าทอของธีรวัฒน์เป็นที่สนใจของลูกค้าชนิด
ที่เรียกว่าผลิตไม่ทันขาย และสามารถจำหน่ายได้ใน
ราคาสูงทีเดียว

“ที่ผมคิดค้นและพัฒนางาน
ให้แปลกใหม่อยู่เสมอ เพราะผม
ต้องการให้งานโบราณสามารถอยู่
ได้ในยุคปัจจุบัน ผมต้องการให้คนที่
สวมใส่ภูมิใจว่าได้เป็นเจ้าของผ้าทอ
ที่มีคุณค่า ประณีตงดงามไม่เหมือน
ใคร และเกิดมาจากความตั้งใจของ
ช่างทอจริงๆ เพราะฉะนั้นผ้าแต่ละ
ผืนของผมจะไม่ซ้ำสีซ้ำลายกันเลย
ถ้าลายเดียวกันก็ต้องเป็นคนละสี
ส่วนโทนสีเราก็ปรับให้ทันสมัย ให้
เหมาะกับสาววัยทำงาน ผมเชื่อว่า
หัตถกรรมใดก็ตาม หากยังมีคนซื้อ
ใช้ ซื้อเก็บ ก็เชื่อได้ว่าหัตถกรรมนั้น
จะไม่มีวันสูญหาย” ■

ลำดับการสืบทอด List of generations

รุ่นที่ 1 — 1st Generation

นางประนอม ทองประศาสน์ (คุณแม่)
Mrs Pranom Thongprasat
(mother)

รุ่นที่ 2 — 2nd Generation

นายธีรวัฒน์ ทองประศาสน์
Mr Teerawat Thongprasat

จังหวัดขอนแก่น
Khon Kaen Province
Ins./Tel. 09-4290-2186

“Teerawat Thongprasat”... 39-year-old Mudmee silk weaving artisan of Khon Kaen

New Heritage Artisan in Weaving Crafts

“I want to make the wearers feel proud of their beautiful Mudmee silk attire. Theirs is one of a kind that comes from the weaver’s heart. I always make sure that each and every piece of my Mudmee silk is unique and that their designs and colours are not exactly the same.”

A 39 year-old second generation weaver, Teerawat has adopted the art of Mudmee silk from his mother Pranom Thongprasat, 2012 Master Craftsperson.

Teerawat has inherited the artistic weaving heritage of Mudmee silk from his mother, a master weaver in Khon Kaen. Teerawat is her only child so she trained him vigorously and conscientiously to carry on the family’s cultural heritage.

Traditional Mudmee silk comes in sombre earth-tone colour schemes such as deep red, dark blue and brown which usually make wearers look older. Mudmee is therefore not popular with young working women and such negative has been threatening the future of this precious textile.

This concern prompted Teerawat to look for ways to make the fabric more contemporary. He did so by developing lighter colours and creatively pairing them to make the textiles more attractive and colourful.

The adept artisan has invented a new weaving technique to offer Mudmee a new and more

desirable look. He used grey and light colours instead of black for the warp, resulting in soft, sweet pastel colours and a more lustrous look.

Teerawat also designed new patterns based on traditional ones. His unique silk sells like hot cakes and catches very high prices in the five figures.

“I constantly try to develop new Mudmee silk weaving techniques because I want our ancient art to survive the wave of changes in modern times.

“I want to make the wearers feel proud of their beautiful Mudmee silk attire. Theirs is one of a kind that comes from the weaver’s heart. I always make sure that each and every piece of my Mudmee silk is original and that their designs and colours are not exactly the same.”

“Some pieces may be in the same patterns, but they are in different colours. The colour tone is also more modern which is more preferable for young working women.

“Any kind of handicrafts, as long as people still buy, they will never become extinct.” ❖

“ธนภฤต คล้ายหงษ์”... ต่อยอดลายโบราณ สืบสานไหมมัดหมี่

ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม สาขาเครื่องทอ จังหวัดขอนแก่น
อายุ 38 ปี

“ทุกวันนี้ คนรุ่นใหม่ไม่ค่อยสนใจงานช่างทอเพราะคิดว่าเป็นอาชีพที่อยู่ยาก แต่ถ้าตั้งใจทำจริง ๆ มันอยู่ได้นะ แล้วก็อยู่อย่างมั่นคงด้วย ก็อยากจะฝากให้ช่วยกันอนุรักษ์งานตรงนี้อาไว้”

ทายาทผู้สืบสานงานทอผ้าไหมมัดหมี่จากพ่อตา
“สงคราม งามยิ่ง” ครูช่างศิลปหัตถกรรม ปี 2558

หลังจากที่ธนภฤตแต่งงานเข้ามาอยู่ในครอบครัวของภรรยาซึ่งเป็นครอบครัวช่างทอเสื้อชื่อแห่งอำเภอชนบท จังหวัดขอนแก่น เขาก็ได้มีโอกาสสัมผัสกับความงดงามของผ้าไหมมัดหมี่ และตกอยู่ในห้วงเสน่ห์ของหัตถกรรมแขนงนี้ จนได้ขอร้องให้ “ครูสงคราม” ผู้เป็นพ่อตาถ่ายทอดวิชาความรู้ให้

ในฐานะนักเรียนหน้าใหม่ ธนภฤตเริ่มด้วยการฝึกมัดลายง่าย ๆ เช่น ลายผีนปอ และลายวางเชิง จากนั้นก็ค่อยๆ พัฒนาฝีมือขึ้นไป ก่อนที่จะเริ่มฝึกย้อมสี และได้จับที่ทอผ้าในที่สุด เขาใช้เวลาฝึกฝนอย่างหนักเพียง 2 ปีเศษก็เริ่มมีความเชี่ยวชาญและมีผลงานเป็นที่ยอมรับ

ธนภฤตมุ่งมั่นสั่งสมประสบการณ์และพัฒนาต่อยอด คิดค้นลวดลายใหม่ๆ โดยนำลายดั้งเดิมมาดัดแปลงให้มีความทันสมัย เหมาะสมกับยุคปัจจุบัน พร้อมทั้งพัฒนาสูตรสีย้อมใหม่ๆ ขึ้นมา อาทิ สีซีเด้าสีทับทิม ซึ่งเป็นสีพิเศษที่ไม่มีใครทำได้ นอกจากนี้เขายังคิดค้นเทคนิคการย้อมโดยไม่ต้องล้างสีในน้ำสุดท้าย เพื่อให้ได้ผ้าทอที่มีสีสันสดใสมากยิ่งขึ้น และเมื่อนำผ้าไปซักก็จะมีปัญหาสีตกให้รำคาญใจ

“ผมตั้งใจพัฒนาทั้งในเรื่องของลวดลายและสีเส้น โดยนำลายดั้งเดิมมาพัฒนาและนำเสนอในรูปแบบใหม่ๆ เช่น ลายนาครเกี่ยวโบราณที่พัฒนารูปแบบและสีเส้นให้ทันสมัย หรือลาย 5 มงคล ที่ผสมผสานลายเข็มขัดนาคร ลายประตูเงินประตูทอง ลายแหดักทรัพย์ ลายดอกวาสนา และลายไขทองเข้าด้วยกัน ในเรื่องของสีเส้น ผมก็คิดค้นสีใหม่ และวิธีการย้อมขึ้นมา คือช่างทอดั้งเดิมเขาใช้ย้อม 5 สี พ่อสงครามก็พัฒนามาเป็น 7 สี มารุ่นผมก็เพิ่มเป็น 9 สี ซึ่งขั้นตอนต่างๆ อาจจะเพิ่มขึ้นเพราะต้องมีย้อมถึง 9 ครั้ง แต่ก็จะได้สีเส้นที่หลากหลายขึ้น ซึ่งการพัฒนาตรงนี้ทำให้ผ้าไหมมัดหมี่ของเราได้รับความสนใจมากขึ้น

ทุกวันนี้คนรุ่นใหม่ไม่ค่อยสนใจงานช่างทอเพราะคิดว่าเป็นอาชีพที่อยู่ยาก แต่ถ้าตั้งใจทำจริงๆ มันอยู่ได้นะ แล้วก็อยู่อย่างมั่นคงด้วย ก็อยากจะฝากให้ช่วยกันอนุรักษ์งานตรงนี้อาไว้” ❖

ลำดับการสืบทอด List of generations

รุ่นที่ 1 — 1st Generation

นายสงคราม งามยิ่ง (พ่อตา)
Mr Songkram Ngam-ying
(father-in-law)

รุ่นที่ 2 — 2nd Generation

นายธนภฤต คล้ายหงษ์
Mr Thanakrit Klaihong

จังหวัดขอนแก่น
Khon Kaen Province
Ins./Tel. 08-3361-2232

"Thanakrit Klaihong"...

38-year-old Mudmee silk weaving artisan of Khon Kaen New Heritage Artisan in Weaving Crafts

Young people are no longer interested in weaving, thinking they cannot make a living from it. That's not true. It is actually quite rewarding and secure if you work hard at it. I'd like to see people of the new generation help preserve our precious craft heritage."

Thanakrit has been mentored and taught the weaving techniques by Mr Songkram Ngam-ying, a 2015 Master Craftsman, and his very own father-in-law.

After his marriage, Thanakrit moved in to live with his wife's family which is very famous in Khon Kaen's Chonabot district for masterful hand-woven Mudmee silk. He became mesmerized by its beauty and asked his father-in-law, Khru Songkram, to teach him the art of Mudmee silk weaving.

He started with basic patterns such as "lai pin por" and "lai wang cherng", then learned the art of Mudmee dyeing and, finally, began working at the loom. It took him two years of extensive training to develop his expertise.

Thanakrit has created new, modern patterns from traditional ones and developed new colour schemes such as ash grey and pomegranate red which no one else can produce. He has also invented a new dyeing technique which yields brighter hues by foregoing the last washing step in traditional dyeing. The technique also prevents the colour from running after washing.

His work shows his determination to breathe a new life into traditional Mudmee weaving.

"I'm developing new designs and colours based on traditional patterns. For example, the "nark kiaw boran" pattern looks more modern with some adjustment and new colour scheme. In the "lai ha mongkol" design, I have integrated into it the five auspicious patterns, namely "lai kemkhad nark" meaning rose gold waistband; "lai pratu ngern pratu thong" meaning silver and gold doors; "lai hae dak sap" meaning netting fortune; "lai dok wassana" meaning flowers of fortune, and "lai khai thong" meaning gold egg.

"I also developed new dyeing methods and new hues. Before, traditional weavers used only 5 colours. My father-in-law Master Craftsman Songkram increased his Mudmee colours to 7. From my work, we now have 9 colours to work on."

As a result, he said, the dyeing method had become more complicated but that gave them more colours and made their Mudmee silk more attractive.

"The young generation are not interested in weaving, thinking they cannot make a living from it. That's not true. It is actually quite secure if you work hard at it. I myself would like to see them help preserve our priceless craft heritage." ❖

“นิดดา ภูแล่นกี”...

คิดค้นการแต้มหมี่ ปรับโทนสีกันสมัย

ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม สาขาเครื่องทอ จังหวัดขอนแก่น

“โดยส่วนตัวคิดว่าการพัฒนากระบวนการผลิต รวมถึง ลวดลาย สีสนที่ทำให้ผ้าไหมบ้านเราดูทันสมัย สอดคล้อง กับไลฟ์สไตล์ของคนรุ่นใหม่ก็จะเป็นอีกหนึ่งช่องทางในการ อนุรักษ์มรดกหัตถศิลป์ของเราไว้”

ทายาทรุ่นแรกที่ริเริ่มงาน “ผ้าไหม แต้มหมี่” โดยคิดค้นกระบวนการสร้างสีสัน พัฒนาจากการ “มัดหมี่” มาเป็นการ “แต้มหมี่” ที่สามารถรังสรรค์ลวดลายได้หลากหลาย ทันสมัยและงดงาม

เอกลักษณ์ผ้ามัดหมี่บ้านห้วยผาคือการ ทอผ้าที่ใช้ฝีมืออันละเอียดเนื่องจากลวดลาย มีขนาดเล็ก เช่น ลายหมากรุก และลาย หมาจิ้ง ซึ่งเป็นลายยอดนิยม และด้วย กระบวนการดั้งเดิมในการมัดหมี่เป็นเรื่อง ยุ่งยากและต้องใช้เวลานานมาก คนรุ่นใหม่จึง ไม่นิยมสืบสานงานของบรรพบุรุษ จนทำให้ งานไหมมัดหมี่เกือบจะสูญหายไป

ด้วยมุมมองของคนรุ่นใหม่ “นิดดา ภูแล่นกี” ทายาทผู้สานงานผ้าไหมมัดหมี่ต่อ จากคุณยายและ “คุณแม่สุภาณี ภูแล่นกี” ครูช่างศิลปหัตถกรรม ปี 2556 จึงได้คิดค้น และพัฒนาวิธีการ “แต้มหมี่” แทนการ “มัดหมี่” โดยเปลี่ยนวิธีทำงาน จากการมัด และย้อมไหมก่อนที่จะนำมาทอให้เป็นการใช้ พู่กันแต่งแต้มสีและลวดลายลงบนเส้นไหม โดยตรง อีกทั้งยังสามารถแต้มสีได้หลายสี ในคราวเดียว ซึ่งช่วยประหยัดเวลาในการ ทำงานได้มาก แม้ว่าการแต้มหมี่จะได้ ลวดลายไม่ละเอียดเท่ากับการมัดหมี่ แต่ กลับสร้างเป็นลวดลายที่ทันสมัย และมีความ โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์

นิดดาพัฒนางานของตนเองให้ทันตาม เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยยึด เทรนด์แฟชั่นของตลาดเพื่อให้ตรงตามความ ต้องการของผู้บริโภคในปัจจุบัน เธอพัฒนา

ผ้าลายกราฟฟิก อาทิ ลายสามเหลี่ยม วงกลม สีเหลี่ยม และรูปทรงเรขาคณิต พร้อมปรับโทน สีให้ดูคลาสสิก จากการเลือกใช้สีขาว เทา ดำ และน้ำตาล เป็นหลัก และเพิ่มเสน่ห์ด้วย สีพาสเทลที่ให้ความรู้สึกอ่อนหวาน เหมาะ กับสาว ๆ ทำงาน อีกทั้งยังปรับขนาดของ ลวดลายให้ใหญ่ขึ้น เพื่อให้ชิ้นงานดูทันสมัย สามารถเข้าถึงคนรุ่นใหม่ได้เป็นอย่างดี

“ผ้าไหมมัดหมี่เป็นหัตถศิลป์ทรงคุณค่า ที่บรรพบุรุษได้ถ่ายทอดสืบต่อกันมาให้เรา ก็อยากให้คนรุ่นใหม่มาช่วยกันต่อยอด พัฒนา และสืบสานให้คงอยู่ตลอดไป โดย ส่วนตัวคิดว่าการพัฒนากระบวนการผลิต รวมถึงลวดลาย สีสนที่ทำให้ผ้าไหมบ้าน เราดูทันสมัย สอดคล้องกับไลฟ์สไตล์ของ คนรุ่นใหม่ ก็จะเป็นอีกหนึ่งช่องทางในการ อนุรักษ์มรดกหัตถศิลป์ของเราไว้ ”

ทุกวันนี้ นิดดาได้เปิดบ้านให้เป็นศูนย์ การเรียนรู้เรื่องผ้าไหมและเปิดโอกาสให้ผู้ สนใจเข้าไปศึกษาเรียนรู้ได้ในทุกขั้นตอนการ ผลิต ตั้งแต่กระบวนการปลูกหม่อนเลี้ยงไหม ไปจนถึงกระบวนการทอเป็นผ้าผืน ซึ่งได้มี ผู้สนใจเข้าไปศึกษาดูงานเป็นจำนวนมาก ทั้ง กลุ่มนักเรียน นักศึกษา สาธารณชน ตลอด จนชาวต่างชาติ

นอกจากจะให้ความรู้เกี่ยวกับการผลิต ผ้าไหมแล้ว สถานที่นี้ยังเป็นแหล่งสร้าง แรงบันดาลใจในอันที่จะช่วยกันอนุรักษ์ และสนับสนุนหัตถกรรมแขนงนี้ให้คงอยู่ อย่างยั่งยืน ■

ลำดับการสืบทอด List of generations

รุ่นที่ 1 — 1st Generation

นางลิ้ม ประชากุล (คุณยาย)

Mrs Lim Prachakul
(grandmother)

รุ่นที่ 2 — 2nd Generation

นางสุภาณี ภูแล่นกี (คุณแม่)

ทอผ้าไหมมัดหมี่

Mrs Suphanee Phulaenkee
(mother) Mudmee silk weaver

รุ่นที่ 3 — 3rd Generation

นางสาวนิดดา ภูแล่นกี

คิดริเริ่มทอผ้าไหมแต้มหมี่

Ms Nidda Phulaenkee
developed “Taem Mee” silk

จังหวัดขอนแก่น
Khon Kaen Province
Ins./Tel. 08-3656-5644

"Nidda Phulaenkee"...

43-year-old indigo-dyed Mudmee silk-weaving craftsman of Khon Kaen

Heritage Artisan in Weaving Crafts (Taem Mee technique)

"The development of production processes, patterns and dyes that make our silk look modern and more suitable for today's lifestyle is just another way to preserve this folk craft of our land."

A descendant of a silk-weaving family, Nidda Phulaenkee revolutionised the original production processes of "Taem Mee" silk, improving the original "Mudmee" to house more beautiful and modern patterns on the fabric.

Indigo-dyed Mudmee silk of Baan Hua Fai, in north-eastern Khon Kaen province, is special because the patterns are complicated and compact. "Maak Bok" and "Maak Jak" are two of the popular patterns. But later generations tended not to follow in the footsteps of their ancestors because the original production was complex and took too much time. This almost destroyed the art of Mudmee silk. Nidda Phulaenkee is a new-age artisan who continued her grandmother's silk work with her mother, Suphanee Phulaenkee, 2013 Master Craftsperson, Nidda developed the new "Taem Mee" technique by changing the procedure – from tie-then-dye to drawing directly on silk fabrics after weaving. This method has proved to be a great time-saver. Furthermore, an artisan can paint more than one colour at a time. Even though patterns painted on silk are not as fine as with the Mudmee technique, it can be done in a unique and modern way.

Nidda developed her own work following fast-paced technologies based on fashion trends to meet as many customers' needs as possible – graphic patterns like triangular, circular and rectangular shapes, more classic and down-to-earth colour tones using only white, grey, black and brown as a base while adding pastel shades for a subtle look preferred by working women. She also adjusted other characteristics by enlarging the patterns, making them more contemporary.

"Mudmee silk is considered a precious heritage passed on by our ancestors," she said. "I would love to see the new generation help preserve and develop this handicraft of our forefathers so that they remain in this world forever. I personally think that the development of production processes, patterns and dyes that make our silk look modern and more suitable for today's lifestyle is just another way to preserve this folk craft of our land."

Nidda has opened her home as a silk learning centre. The general public are welcome to visit to educate themselves on the production procedures – from sericulture to weaving. Students, foreigners and the public learn not only about silk but can be inspired to help preserve this art so that it remains our heritage well in to the future. ■

“ธนพล รักชาวงค์”...

ฟื้นฟูปาติกโบราณ อนุรักษ์การพิมพ์ลาย

ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม สาขาเครื่องทอ จังหวัดกระบี่
อายุ 28 ปี

“ผ้าบาติกปาเต๊ะโบราณเป็นมรดกทางภูมิปัญญาที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์ เราในฐานะคนรุ่นใหม่จึงตั้งใจสานต่อให้คงอยู่สืบไป”

ทายาทรุ่นที่ 3 สืบทอดการทำผ้าบาติกโบราณมาจากคุณยาย ประมวล พูลภิญโญ และพี่สาว นางสาวธนินทร์ธร รักชาวงค์ ครูช่างศิลปหัตถกรรมปี 2556

ธนพลเป็นคนรุ่นใหม่ที่ตั้งใจสืบสานศิลปะการทำผ้าบาติกปาเต๊ะโบราณ หัตถศิลป์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นของจังหวัดกระบี่ ซึ่งรังสรรค์ความงดงามของลวดลายด้วยการใช้บล็อกแม่พิมพ์แบบดั้งเดิม สร้างเสน่ห์ที่แตกต่างจากบาติกทั่วไปที่ใช้ฟูกั้นจุ่มน้ำตาเทียนเขียนเป็นลวดลาย ศิลปะบนผืนผ้าอันมีเอกลักษณ์นี้ทำให้ธนพลสนใจศึกษาและฝึกฝนมาตั้งแต่เด็ก หลังจากเลิกเรียน เขามักไปซุกอยู่ในโรงผ้าซึ่งเป็นเสมือนผืนผ้าใบที่ใช้สร้างสรรค์ผลงาน

เมื่อจบการศึกษา ธนพลจึงเข้ามาช่วยในกิจการของ “ดาหลาบาติก” กลุ่มหัตถกรรมผ้าบาติกซึ่งธนินทร์ธร พี่สาวแท้ๆ ของเขาได้ก่อตั้งและดำเนินงานอย่างเต็มตัว โดยเข้ามาคิดค้น พัฒนารูปแบบและสีสันทนของผ้าบาติกปาเต๊ะโบราณให้มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ธนพลเลือกใช้สีพาสเทล ที่ให้ความรู้สึกอ่อนหวาน ดูสดใส พร้อมทั้งนำลายโบราณที่มีกว่า 300 ลาย มาจัดเรียง

และจับคู่สีใหม่ดูแปลกตา ทันสมัย ทำให้ผลงานของ “ดาหลาบาติก” ซึ่งเป็นที่ยอมรับของตลาดอยู่แล้ว ทวีความน่าสนใจ จนมียอดขายเพิ่มสูงขึ้นมาก

“ที่บ้านเป็นโรงงานบาติก ผมเลยรู้สึกผูกพันมาตั้งแต่เด็ก ผมว่าผ้าบาติกปาเต๊ะโบราณมันมีเสน่ห์ตรงลวดลายที่เป็นเอกลักษณ์ การจัดวางลายก็จะมีแบบแผน แบ่งเป็น ลายขอบ ซึ่งจะใช้พิมพ์ตามขอบของผ้า ลายเต็ม ซึ่งเป็นลายหลักของผืนผ้า และลายหน้านาง ซึ่งเป็นลายผ้านาง ในการพิมพ์ลายลงบนผืนผ้านั้นต้องใช้ความชำนาญเป็นอย่างมาก เพราะเราใช้แม่พิมพ์โลหะ ทั้งที่เป็นเหล็ก ทองเหลือง ทองแดง จุ่มลงในน้ำตาเทียน ซึ่งตั้งอยู่บนเตาไฟ แล้วจึงนำมาพิมพ์ลายลงบนผืนผ้า ต้องมีการควบคุมอุณหภูมิ ต้องรู้ว่าแม่พิมพ์อันนั้นทำจากโลหะอะไร ต้องใช้ความร้อนเท่าไร และต้องดูเนื้อผ้าด้วยว่าสามารถทนความร้อนได้มากน้อยแค่ไหน การลงสีก็มีหลายเทคนิค หลายขั้นตอน ซึ่งต้องใช้เวลา เป็นงานที่ทำด้วยใจรักจริงๆ ผมมองว่าผ้าบาติกปาเต๊ะโบราณเป็นมรดกทางภูมิปัญญาที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์ เราในฐานะคนรุ่นใหม่จึงตั้งใจสานต่อให้คงอยู่สืบไป” ✖

ลำดับการสืบทอด List of generations

รุ่นที่ 1 — 1st Generation

นางประมวล พูลภิญโญ (คุณยาย)

Mrs Pramual Poolpinyo
(grandmother)

รุ่นที่ 2 — 2nd Generation

นางสาวธนินทร์ธร รักชาวงค์ (พี่สาว)

Ms Thanintorn Raksawong
(sister)

รุ่นที่ 3 — 3rd Generation

นายธนพล รักชาวงค์
Mr Thanapol Raksawong

จังหวัดกระบี่
Krabi Province
Ins./Tel. 08-7383-8538

“Thanapol Raksawong”...

28-year-old Batik artisan of Krabi

New Heritage Artisan in Weaving Crafts

“The traditional batik textile is a rich cultural legacy which must be preserved. The young generations like us must do our part to keep it alive.”

The 3rd generation artisan in the family of traditional batik-makers, Thanapol inherits the love and expertise in the art from his grandmother Mrs Pramual Poolpinyo and his sister Ms Thanintorn Raksawong, 2013 Master Craftsperson.

Although he belongs to a modern generation, Thanapol is determined to carry on the cultural heritage of batik making in his Krabi home province. While conventional batik drawing relies on the use of melted wax, Krabi uses traditional metal blocks to make batik designs.

Thanapol has had a strong passion for this unique batik-making technique ever since he was a child. He often spent time after class in the textile workshop at his home to hone his skills. After graduating, he joined the “Dahla Batik” group, the craft business enterprise founded and operated by his popular sister, Thanintorn.

To modernize batik designs, Thanapol uses pastel colours to create a soft and cheerful look. He also added a new touch to some 300 traditional designs by rearranging them in new orders and colour schemes. With contemporary looks, the works from Dahla Batik became even more

popular, leading to greater sales.

“My house is a batik workshop so I grew up closely attached to this ancient art. The traditional batik patterns are, in fact, very unique. And they are arranged systematically to make different designs. For example, there are “lai khob” patterns especially for the border of the fabric and “lai tem” patterns to fill the rest of the space. In making a batik wraparound, there is also highlighted motif called “lai naa nang” which serves as the frontal part of the piece.

“It requires a lot of skills to print the patterns on a piece of cloth. We use metal blocks made from iron, brass, and copper. They are dipped in melted wax, then pressed on the fabric. Therefore, the temperature must be right depending on the type of metal blocks used. We must also know how much heat resistant that kind of fabric is.”

According to Thanapol, there are many steps involved in the production, including the colouring techniques. It takes much time to acquire these skills, and takes real passion to excel in it.

“The traditional batik textile is a precious cultural legacy which must be preserved. The young generation like us must do our part to keep it alive.” ■

“พระศักดิ์ หนูเพชร”...

พัฒนาดีไซน์ สร้างความภูมิใจในภูมิปัญญา

กายากช่างศิลปหัตถกรรม สาขาเครื่องจักสาน จังหวัดสงขลา
อายุ 30 ปี

“ผลิตภัณฑ์จากไผ่สามารถพัฒนาต่อไปได้ไม่มีที่สิ้นสุด เพราะเส้นไผ่ นอกจากจะมีความยืดหยุ่นสูงแล้ว เท็กเจอร์ของมันยังสวยงาม มีเสน่ห์ และที่สำคัญหัตถกรรมพื้นถิ่นเหล่านี้ล้วนสะท้อนชัดเจนถึงรากเหง้าและภูมิปัญญาของชาวไทยเรา”

ทายาทรุ่นที่ 2 ผู้สานต่องานจักสานไผ่จาก “คุณแม่ เสริญสิริ หนูเพชร” ครูช่างศิลปหัตถกรรม ปี 2554

หลังจบการศึกษาพระศักดิ์ก็ได้กลับมาช่วยงานผลิตเครื่องจักสานจากไผ่ ซึ่งเป็นธุรกิจของครอบครัว ในช่วงเวลาที่ถือเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญพอดี เนื่องจากเป็นช่วงที่คุณแม่ของเขากำลังคิดพัฒนากระบวนการผลิตเพื่อให้ทำงานได้รวดเร็วขึ้น เขาและสมาชิกทุกคนในครอบครัวได้ช่วยกันคิดค้นวิธีในการทอไผ่ให้เป็นผืนก่อนที่จะนำมาประดิษฐ์เป็นชิ้นงาน แทนการนำไผ่มาสานขึ้นรูปเป็นชิ้นงานทีละชิ้นแบบสมัยก่อน วิธีการทำงานแบบใหม่ทำให้สามารถผลิตผลงานได้เร็วขึ้น ทันต่อความต้องการของลูกค้า นอกจากนั้น เขายังคิดประดิษฐ์เครื่องตีกาบไผ่ให้เป็นเส้นไผ่แทนการใช้ค้อนทุบ ซึ่งนอกจากจะช่วยทุ่นแรงแล้วยังทำให้สามารถผลิตไผ่ได้เร็วขึ้นด้วย

ในส่วนของคุณแม่และดีไซน์ พระศักดิ์ก็ได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาด้วยเช่นกัน เนื่องจากเห็นว่าหากต้องการให้ผลิตภัณฑ์จักสานจากไผ่มีการเติบโตอย่างยั่งยืนก็จำเป็นต้องขยายตลาดให้กว้างขวางขึ้นจนครอบคลุมตั้งแต่กลุ่มสตรีสูงวัยไปจนถึงสาววัยรุ่นทำงานซึ่งชื่นชอบกระเป๋าที่ดูหรูหรา มีสไตล์ ชอบดีไซน์ใหม่ๆ ใส่ของได้มาก และทนทาน รวมถึงกลุ่มวัยรุ่นอินเทรนด์ที่นิยมแฟชั่นกระเป๋าและหมวกเก๋ๆ อีกทั้งกำลังขยายไลน์การผลิตไปสู่กลุ่มเฟอร์นิเจอร์และของแต่งบ้าน เช่น แก้วอียิปต์ และโคมไฟ ซึ่งนับเป็นมิติใหม่ของผลิตภัณฑ์จากไผ่

“การที่เราเปลี่ยนกรรมวิธีการผลิตจากการสานขึ้นรูปมาเป็นการทอไผ่เป็นผืนก่อนจะนำไปประกอบเป็นชิ้น

งานนั้นทำให้เราสามารถสร้างงานได้หลากหลายขึ้น สามารถออกแบบลวดลายและสีสันทันทีเช่นเดียวกับการทอผ้า โดยในส่วนของเส้นไผ่นั้นเราใช้ด้ายแทนไผ่ เนื่องจากไผ่มีความยาวไม่พอ ซึ่งการใช้ด้ายแทนนั้นเมื่อตัดตรงที่ชิ้นงานจะมีความทนทานมากขึ้น และสามารถใส่สีสันท่างๆ ลงไปได้ ในขณะที่ไผ่เดิมมีปัญหาเรื่องการย้อมสี ส่วนโครงที่ใช้ประกอบเป็นกระเป๋า ก็ใช้แบบไม้และโลหะซึ่งจะให้ความรู้สึกที่แตกต่างกัน

“นอกจากนั้นผมยังเพิ่มลูกเล่นด้วยการนำหนังมาประกอบกับไผ่ เพราะนอกจากจะทำให้ผลิตภัณฑ์ดูเท่ เข้าถึงกลุ่มวัยรุ่นทำงานได้ง่ายแล้วยังทำให้สามารถผลิตชิ้นงานที่ต้องการความทนทานสูง อย่างเช่น กระเป๋าใส่เอกสาร หรือกระเป๋าถือใบใหญ่ๆ ได้ด้วย ผมว่าผลิตภัณฑ์จากไผ่สามารถพัฒนาต่อไปได้ไม่สิ้นสุดเพราะนอกจากเส้นไผ่จะมีความยืดหยุ่นสูงแล้ว เท็กเจอร์ของมันยังมีเสน่ห์ ที่สำคัญเป็นหัตถกรรมพื้นถิ่นที่แสดงถึงรากเหง้าและภูมิปัญญาของชาวไทยเรา” ■

ลำดับการสืบทอด List of generations

รุ่นที่ 1 — 1st Generation

นางเสริญสิริ หนูเพชร (คุณแม่)
Mrs Charoensiri Noopetch
(mother)

รุ่นที่ 2 — 2nd Generation

นายพระศักดิ์ หนูเพชร
Mr Pheerasak Noopetch

จังหวัดสงขลา
Songkhla Province
Ins./Tel. 09-5548-3626

"Pheerasak Noopetch"...

30-year-old wickerwork artisan of Songkhla **New Heritage Artisan in Wickerwork Crafts (Palm Fibre)**

"There are no limits to developing products from palm fibre, thanks to the material's special character of flexibility and charming texture. Most importantly, it demonstrates a truly original wisdom of the Thai people."

Pheerasak Noopetch is a second-generation palm fibre weaver, a descendant of Charoensiri Noopetch, 2011 Master Craftsperson.

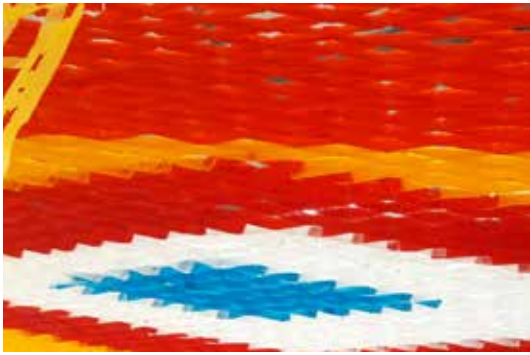
After graduating, Pheerasak returned home to join the family's wickerwork business at the most perfect time. His mother was then seeking ways to develop and accelerate production. Pheerasak and his family decided on the process of making a sheet of woven palm fibre before shaping it into various products, instead of the original way of weaving and shaping one product at a time. This new procedure greatly improved production time so they could make more to meet the influx of orders. Furthermore, he also developed a palm spathe-beating machine that replaced the original method of manual hammering. This was a great technological leap, helping them to produce palm fibre more easily and quickly.

Designs and colours also have been improved. In Pheerasak's view, if he wanted his products to flourish sustainably in the markets, he needed to expand his target base to include young women, "in-trend" Teenagers, working women and the elderly who favoured stylish luxurious-looking bags with chic designs and durability. Other target groups were those who liked trendy

products, furniture and home decorative items such as folding chairs and lamps made of palm fibre.

"Switching to the new production procedure has enabled us to expand our product line in terms of designs, patterns and colours, and we can do it with palm fibre just like weaving clothes," he said. "The main thread is replaced with thread instead of palm fibre because palm fibre is not long or strong enough. Another advantage of the inserted thread is that it is dyed more easily than palm fibre. The structure of each product is made of wood or metal, each with a different feeling and touch.

"Moreover, I also added leather to the list of materials. Leather is not only making our products look cooler, meeting the demands and preferences of teenagers and young adults, it is also making the pieces more durable such as briefcases and larger-size bags. I think there are no limits to developing products from palm fibre, thanks to the material's special character of flexibility and charming texture. Most importantly, it demonstrates a truly original wisdom of the Thai people. It's cool in itself. We don't have to imitate others from anywhere else." ■

“ปอลิน หยุนตระกูล”...

สืบสานงานของพ่อ สานต่องานกระดาษ
กายากช่างศิลปหัตถกรรม สาขาเครื่องกระดาษ
(กระดาษรังผึ้ง) จังหวัดพิษณุโลก อายุ 54 ปี

*“อยากฝากว่ากระดาษรังผึ้งเป็นภูมิปัญญาของ
ประชาชนชาวบ้านที่กำลังจะสูญหายไป อยากขอให้
ทุกคนช่วยกันรักษา”*

ทายาทรุ่นที่ 2 ผู้สืบทอดงานตัดกระดาษรังผึ้งจาก “ครูเปี่ยม สงชื่น”
ครูช่างศิลปหัตถกรรม ปี 2558 ผู้เป็นพ่อ

นอกจากอาชีพแม่พิมพ์ของชาติแล้ว งานตัดกระดาษรังผึ้งนับเป็นอีก
สิ่งหนึ่งที่ปอลินรักที่จะทำ ด้วยตั้งใจที่จะสืบสานอุดมการณ์ของครูเปี่ยม
ผู้เป็นพ่อที่ได้ทุ่มเทอุทิศตนให้กับงานตัดกระดาษรังผึ้งมาตลอดชีวิต

เมื่อ 40 ปีที่แล้ว ครูเปี่ยมได้คิดค้นพัฒนางานศิลปะประดิษฐ์โดยนำ
กระดาษย่นที่ติดประดับตามงานวัดมาจัดรูปแบบใหม่ และคิดค้นวิธีตัดกระดาษ
ที่ทำให้เกิดลวดลายแปลกตาแล้วนำมาประกอบเป็นงานหัตถกรรมทั้งดงาม
ทรงคุณค่า ส่งผลให้งานตัดกระดาษของครูเปี่ยมเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลาย
แต่เมื่อวันเวลาผ่านไปมีวัฒนธรรมใหม่ๆ เข้ามาแทนที่ งานตัดกระดาษรัง
ผึ้งของครูเปี่ยมก็เริ่มได้รับความนิยมน้อยลง กลายเป็นศิลปะที่หาได้ยาก
ครูปอลินผู้เป็นลูกสาวจึงเข้ามาสานต่อหัตถกรรมพื้นบ้านแขนงนี้ด้วยความ
มุ่งมั่นที่จะสืบสานงานที่พ่อสร้างมากับมือ อีกทั้งปรารถนาให้คนรุ่นใหม่ได้
รู้จักและรักในงานฝีมือ

“งานตัดกระดาษรังผึ้งเป็นงานของคุณพ่อ ที่ท่านได้คิดค้นวิธีการสร้างสรรค์
ด้วยภูมิปัญญาของท่านเอง คุณพ่อยังได้ประดิษฐ์อุปกรณ์สำหรับทำกระดาษ
รังผึ้งขึ้นมาโดยเฉพาะ พร้อมทั้งคิดค้นลวดลายต่างๆ ที่รู้จักกันแพร่หลาย
คือ ลายข้าวหลามตัด เรารู้สึกภูมิใจมากที่มาสานต่องานของท่าน ปัจจุบัน
นอกจากดิฉันจะนำงานตัดกระดาษรังผึ้งมาสอนเด็กในชั่วโมงศิลปะแล้วก็ยัง
เป็นวิทยากรจัดอบรมให้แก่บุคคลทั่วไปที่สนใจด้วย ก็อยากฝากว่ากระดาษ
รังผึ้งเป็นภูมิปัญญาของประชาชนชาวบ้านที่กำลังจะสูญหายไป อยากให้ทุก
คนช่วยกันรักษา ❖

ลำดับการสืบทอด **List of generations**

รุ่นที่ 1 — 1st Generation

ครูเปี่ยม สงชื่น (คุณพ่อ)

Khru Piem Songchuen (Father)

รุ่นที่ 2 — 2nd Generation

นางปอลิน หยุนตระกูล

Mrs Porlin Yoontrakul

จังหวัดพิษณุโลก
Phitsanulok Province
Ins./Tel. 08-2769-2051

“Porlin Yoontrakul”...

54-year-old honeycomb paper artisan of Phitsanulok

New Heritage Artisan in Paper Crafts (Honeycomb Paper Art)

“Honeycomb paper art is our country’s local wisdom and craft that are on the verge of extinction. I’d like to urge everyone to preserve it.”

A second-generation craftsperson in honeycomb paper art, Porlin Yoontrakul is following in the footsteps of her father, Khru Piem Songchuen, 2015 Master Craftsman.

She is a teacher by profession, with honeycomb paper art comprising the other half of her life. She is fully committed to preserving an art form started by her father four decades ago. Khru Piem developed honeycomb paper art using crepe paper originally seen in temple decorations. In the development process, he invented new paper-cutting methods and patterns, assembling them into a precious and beautiful handicraft, which sent Khru Piem’s popularity soaring.

But as time went by, new cultures replaced old ones. The popularity of his honeycomb paper art waned and it became a rarity. Khru Porlin did

not sit idly by. She jumped in to continue and improve the work of her father while urging the new generation to get to know and appreciate this artistic work.

“Honeycomb paper art is my father’s life’s work. He invented all the creative methods. He made his own instruments and patterns exclusively for honeycomb paper art. One of the most popular patterns is the diamond-shape design. I am especially proud that I decided to continue his precious art. Now, apart from using honeycomb paper art in my art classes, I also organise training and workshops for those who are really interested. Honeycomb paper art is our country’s local wisdom and craft that are on the verge of extinction. I’d like to urge everyone to preserve it.” ❖

“พิเชษฐ เกิดทรง”...

ต่อยอดงานแกะสลัก อนุรักษ์งานปิดทอง

ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม สาขาเครื่องไม้ (แกะสลักเครื่องดนตรีไทย)

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อายุ 42 ปี

“งานแกะสลักเครื่องดนตรีไทยเป็นงานที่เราต้องหมั่นฝึกฝน
ต้องใช้สมาธิและความอดทน ฝีมือจึงจะพัฒนา”

ทายาทรุ่นที่ 2 ผู้สืบสานและต่อยอดงานแกะสลัก
เครื่องดนตรีไทยจาก “คุณพ่อพิมพ์ เกิดทรง” และ
“คุณแม่บุญศรี เกิดทรง” ครูศิลป์ของแผ่นดิน ปี 2558

พิเชษฐเกิดและเติบโตมาในครอบครัวช่างแกะ
สลักไม้จึงซึมซับในศิลปะและความงามของศาสตร์
แขนงนี้โดยไม่รู้ตัว เขาได้ร่ำเรียนการเขียนลายไทย
และการแกะสลักเครื่องไม้จากคุณพ่อพิมพ์และงาน
ลงรักปิดทองจากคุณแม่บุญศรี และหลังจากลาออก
จากโรงเรียนจึงหันมาช่วยดูแลงานแกะสลักเครื่อง
ดนตรีไทยซึ่งเป็นกิจการของครอบครัวอย่างเต็มตัว

เริ่มแรกเขาได้ศึกษาการเขียนลายไทย โดย
เฉพาะลายกนกซึ่งถือเป็นลายหลักที่ปรากฏบนเครื่อง
ดนตรีไทย กระทั่งมีความชำนาญและสามารถเริ่ม
แกะสลักเครื่องดนตรีไทยได้ จากนั้นจึงได้พัฒนา
ฝีมือขึ้นเรื่อยๆ จนเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางใน
วงการ ถึงกับเป็นที่เลื่องลือว่าหากต้องการเครื่อง
ดนตรีไทย ไม่ว่าจะเป็น ระนาด ซอวง กระจำโหม่ง
ตะโพน หรือเปิงมางคอก ที่มีลวดลายแกะสลักอัน
ปราณีตวิจิตรงดงามก็ต้องนึกถึง “พิเชษฐ เกิดทรง”

ความประณีตอ่อนช้อยของลายไทยซึ่งสลักเสลา
ลงบนเนื้อไม้ที่ดูพลั้วไหวราวมีชีวิตคือจุดเด่นของงาน
แกะสลัก“บ้านเกิดทรง” และเป็นคุณลักษณะสำคัญที่
ส่งให้วงพิทยัซึ่งกำลังบรรเลงท่วงทำนองเพลงไทย
เดิมดูเข้มขลัง ทรงพลังและยิ่งใหญ่ สมกับเป็นศิลปะ
ที่นายชาติถึงคุณค่าแห่งความเป็นไทย

“คุณพ่อสอนไว้ว่าการเป็นช่างแกะสลักจะต้อง
เขียนลายไทยให้เป็นเสียก่อน เพราะช่างเขียนลาย
และช่างแกะไม้ต้องทำงานควบคู่กัน ที่สำคัญงานแกะ
สลักเครื่องดนตรีไทยเป็นงานที่เราต้องหมั่นฝึกฝน
ต้องใช้สมาธิและความอดทน ฝีมือจึงจะพัฒนา อย่าง
ลายไทยที่ผมแกะอยู่ก็มีทั้งลายดั้งเดิมและลายที่คิด
ขึ้นใหม่ โดยผมจะนำลายไทยประเพณี เช่น ลายก้าน
ขด มาต่อลาย ผูกลายเอง เกิดเป็น
ลายใหม่ ทำให้งานของเราแปลกและ
แตกต่างไปจากของคนอื่น

“นอกจากงานแกะสลักเครื่อง
ดนตรีไทยทั่วไปแล้ว ตอนนี้ก็ยัง
มีอาจารย์จากมหาวิทยาลัยมาจ้าง
ให้ทำเครื่องดนตรีดีกดำบรรพ์ ซึ่ง
เป็นเครื่องดนตรีไทยในสมัยก่อน
เราก็แกะสลักตามแบบในภาพถ่ายที่
เขาให้มา ถือเป็นงานเพื่อการอนุรักษ์
ก็ภูมิใจนะครับที่ได้เดินตามรอยเท้า
คุณพ่อคุณแม่ ก็ตั้งใจว่าจะสืบทอด
ภูมิปัญญาการแกะสลักเครื่องดนตรี
ไทยแบบโบราณให้คงอยู่ต่อไป” ❖

ลำดับการสืบทอด List of generations

รุ่นที่ 1 — 1st Generation

นายพิมพ์ และนางบุญศรี เกิดทรง
(คุณพ่อ-คุณแม่)

Mr Pim and Mrs Boonsri
Kerdsong
(parents)

รุ่นที่ 2 — 2nd Generation

นายพิเชษฐ เกิดทรง
Mr Pichet Kerdsong

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
Phra Nakhon Si Ayutthaya Province
Ins./Tel. 08-4708-8754

"Pichet Kerdsong"...

42-year-old woodcarving musical instrument artisan of Phra Nakhon Si Ayutthaya

**2016 New Heritage Artisan in Wood Crafts
(Thai Musical Instrument)**

"To master the art of carving Thai musical instruments needs serious practice, concentration and patience."

The second-generation descendant inherited the work of Thai musical instrument carving from his father, Pim Kerdsong, and his mother, Boonsri Kerdsong, 2015 Master Artisan of Thailand.

Pichet was born and raised in a carpentry family so it was no surprise that he absorbed all the artistry and beauty of this craft. He learnt woodcarving and drawing Thai classical patterns from his father and the art of lacquering from his mother since he was only 12 years old. After school, he would return home to help his parents in the family business.

At first, he learnt how to draw Thai classical patterns, especially the "Kanok" pattern generally found in Thai traditional musical instruments, and could work on real pieces. Not much later, his skills improved greatly

and he was accepted widely to the extent that he would come first to mind when people thought of the percussion instrument Ranaat, gongs, two-faced drums or the traditional Thai drum set with the most elaborate carved patterns.

The delicate Thai patterns carved into the wood look alive and that is the special quality that "Baan Kerdsong" offers. These particular patterns are sometimes considered an important part of making a Thai traditional orchestra look solemn and full of energy – a quality that clearly represents Thai values.

"My father taught me that one must first master Thai traditional patterns as a foundation of being a carving artist because the pattern artist and the carving artist must work together closely," Pichet said. "Most importantly, to master the

art of carving Thai musical instruments needs serious practice, concentration and patience. Among the patterns I'm making now is one part original and the other part a newly designed pattern. I use a master pattern such as 'Kan Khod' as a base and then design new 'topping-up' patterns to make specially developed patterns that have never been seen before.

"Apart from carving Thai musical instruments, there was a university professor who hired me to make replicas of ancient Thai musical instruments. Now I have to follow the carved patterns as seen in the old photos given to me. I'd say I'm personally proud to have followed in my parents' footsteps. And I intend to do so, in order to preserve this art of musical instrument carving so that they remain our heritage in the future." ■

“กิตติศักดิ์ ฝืนสาย”...

ล้านาประติมากรรม ติไซน์ล้านงาน “น้ำตัน”

กายากช่างศิลปหัตถกรรม สาขาเครื่องดิน (ประติมากรรม น้ำตัน)

จังหวัดเชียงใหม่ อายุ 32 ปี

“น้ำตันเป็นงานจากภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์อย่างยิ่ง แต่เป็นที่น่าเสียดายที่ว่าแม้แต่ในภาคเหนือซึ่งเป็นแหล่งต้นกำเนิดก็ยังคงเหลือผู้สืบทอดเพียงไม่กี่ราย”

ทายาทรุ่นที่ 3 ผู้สืบทอดงานปั้นต่อจากคุณตา “ลู หล้ากันใจ” และคุณน้า “สมทรัพย์ ศรีสุวรรณ” ครูช่างศิลปหัตถกรรม ปี 2554

กิตติศักดิ์...ช่างฝีมืองานปั้นดินจากเชียงใหม่มีความหลงใหลในงานศิลปะมาตั้งแต่เด็ก โดยเฉพาะศิลปะจากก้อนดินอย่าง “น้ำตัน” ภาชนะดินเผาที่อยู่คู่กับวิถีชีวิตชาวล้านนาเสมอมา โดยเป็นหัตถกรรมที่นำมาใช้ในหลากหลายโอกาส ทั้งใช้เป็นภาชนะบรรจุ น้ำดื่ม ใช้ใส่ดอกไม้บูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์รวมทั้งเป็นเครื่องประกอบยศของชนชั้นสูงอีกด้วย จากความสนใจในศิลปะเชิงพุทธศาสนา กิตติศักดิ์จึงเลือกเรียนคณะพุทธศาสตร์ สาขาพุทธศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัยวิทยาเขตเชียงใหม่ และเดินตามความฝันด้วยการศึกษาเรียนรู้การปั้น “น้ำตัน” จาก “สมทรัพย์ ศรีสุวรรณ” หรือ “สลาแดง” ศิลปินล้านนาผู้เป็นน้าชาย

หลังจากได้เรียนรู้ขั้นตอนการปั้นน้ำตันในเบื้องต้นแล้ว กิตติศักดิ์ก็ได้พัฒนาต่อยอดโดยนำความรู้ในเรื่ององค์ประกอบศิลปะมาใช้ในการออกแบบรูปทรง ด้วยมีความคิดที่ว่าศิลปะเป็นสิ่งที่ไม่ตายตัว ผลงานน้ำตันของเขาจึงมีรูปทรงอิสระ เป็นการสื่อจินตนาการผ่านก้อนดินแบบไร้ซึ่งกฎเกณฑ์ น้ำตันของ

กิตติศักดิ์หาใช่เพียงคนโทใส่น้ำที่มีความงามด้านศิลปะ หากแต่คือผลงานศิลปะที่นำมาใช้ใส่น้ำได้ อีกทั้งยังสอดผสานความงามและปรัชญาเชิงพุทธศิลป์ไว้อย่างกลมกลืน ประติมากรรมที่กิตติศักดิ์สร้างสรรค์ขึ้นนั้นได้สร้างความประทับใจทั้งในหมู่ชาวไทยและชาวต่างชาติมากมาย ทำให้เขาได้รับเชิญไปจัดแสดงผลงานอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังได้รับรางวัลต่างๆ เป็นเครื่องยืนยันถึงฝีมืออันยอดเยี่ยม

“ผมโตมากับงานปั้น เห็นคุณตานวดดินในถังมาตั้งแต่เด็ก เพราะท่านทำฐานพระที่พี่ชาย ผมก็ฝึกปั้นฐานพระที่บิดาตั้งแต่อยู่ ป.5-ป.6 ผมรู้สึกว่าการปั้นดินมันมีเสน่ห์ เราสามารถปั้นแต่งเป็นอะไรก็ได้ อย่างงานน้ำตันที่ผมทำก็จะมีรูปทรงที่อิสระ ส่วนใหญ่จะได้แรงบันดาลใจจากสิ่งที่ได้พบเห็นรอบตัวเรา ทั้งวิถีชีวิตของผู้คน พิธีกรรมทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและอื่นๆ ผมว่ามันไม่ใช่แค่เครื่องปั้นดินเผา แต่มันคืองานศิลปะ น้ำตันเป็นงานจากภูมิปัญญาที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์ แต่น่าเสียดายที่ว่าแม้แต่ในภาคเหนือที่เป็นแหล่งต้นกำเนิดก็ยังคงเหลือผู้สืบทอดเพียงไม่กี่ราย ลูกหลานช่างปั้นอย่างเราจึงอยู่เฉยไม่ได้” ❌

ลำดับการสืบทอด List of generations

รุ่นที่ 1 — 1st Generation

นายลู หล้ากันใจ (คุณตา)
Mr Lu Lakanjai (grandfather)

รุ่นที่ 2 — 2nd Generation

นายสมทรัพย์ ศรีสุวรรณ (คุณน้า)
Mr Somsap Srisuwan (uncle)

รุ่นที่ 3 — 3rd Generation

นายกิตติศักดิ์ ฝืนสาย
Mr Kittisak Funsai

จังหวัดเชียงใหม่
Chiang Mai Province
Ins./Tel. 09-4709-5146

“Kittisak Funsai”...

32-year-old pottery artisan of Chiang Mai New Heritage Artisan in Pottery (Sculpture)

“The ancient Lanna flagon is one of the most endangered artistic artefacts of the region. It is unfortunate that there are not many Lanna flagon makers left in the northern region of Thailand – the cradle of Lanna civilisation.”

Kittisak Funsai is a third generation flagon maker, succeeding from his grandfather, Lu Lakanjai, and his uncle, Somsap Srisuwan, 2011 Master Craftsman.

An earthenware artist from Chiang Mai, he has been passionate about art since childhood, especially things made of clay like the “Nam Ton” or Lanna flagon that has been a fixture in Lanna culture throughout history. Nam Ton had many uses – as a jar for drinking water, a vase for flower offering and as a symbol of rank among ancient nobility. His interest in Buddhism led Kittisak to further his education in Buddhist Studies majoring in Buddhist art at the Chiang Mai campus of Mahachulalongkorn Rajavidyalaya University (Buddhist University). He then pursued his dream of learning how to make Nam Ton from his uncle, Somsap, also known as Sala Daeng.

After learning the fundamentals of earthenware, Kittisak advanced to a higher artistic application, using elements of art to develop the shapes and forms of his own Nam Ton.

Believing that art has no boundaries, he lets his creativity explore his wildest imagination, hence the free form of his Nam Ton works. He

says it is a work of boundless imagination. His Nam Ton is not just an artistically beautiful water jar but an objet d’art that can contain water while fully expressing its Buddhist art in a mellow fashion. Kittisak’s sculpted masterpieces have attracted attention in Thailand and abroad. He has been invited to show off his work in many places and has received several awards that recognise his skills and perseverance.

“I’ve grown up with sculptures always in my sight,” he says. “I’ve seen my grandfather massage clay since I was very young because he was a candle-holder maker. I practised the art since I was in Prathom 5-6 and I learnt that earthen art has its own charm. We can make anything out of it. For example, my works of Nam Ton are all free form inspired by surrounding objects, people’s lifestyles, religious ideas, arts and cultures. I don’t think of it as ordinary earthenware. It is an art. Nam Ton is a wisdom that should be preserved. It is unfortunate that there are not many Lanna flagon makers left in the northern region of Thailand – the cradle of Lanna civilisation. It’s now the time for people like us, descendants of sculptors, to make a move.” ■

“สมชาย บุญประเสริฐ”...

สืบทอดงานปูนปั้น เชิงช่างเพชรบุรี

กายาช่างศิลปหัตถกรรม สาขาเครื่องปูนปั้น (ปูนปั้นสด)

จังหวัดเพชรบุรี อายุ 42 ปี

“อยากให้เด็กที่มีความสนใจศิลปะงานปูนปั้นสด ลองมาฝึกจับ ลองทำกันดู เพราะว่ามันเป็นอาชีพที่อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประจำชาติได้เป็นอย่างดี”

ทายาทรุ่นที่ 2 สืบทอดฝีมือเชิงช่างปั้นปูนสดจาก “ทองร่วง เอ็มโอษฐ์” ครูช่างศิลปหัตถกรรม ปี 2553 ผู้เป็นอาเขย

สมชายเริ่มฝึกฝนการสร้างงาน “ปูนปั้นสด” ซึ่งถือเป็นศิลปะเชิงช่างขึ้นชื่อของจังหวัดเพชรบุรี ตั้งแต่เขาอายุได้เพียง 15 ปี โดยมีอาเขย คือ “ทองร่วง เอ็มโอษฐ์” ศิลปินปูนปั้นเลื่องชื่อเป็นผู้ถ่ายทอดวิชาให้

คนส่วนใหญ่มักไม่ทราบว่าเป็นผู้ที่จะเป็นช่างปูนปั้นสดนั้นนอกจากจะต้องมีพรสวรรค์ทางศิลปะแล้ว ยังจะต้องมีความเชี่ยวชาญแม่นยำและมีความแคล่วคล่องว่องไว เพราะงานปั้นปูนสดเป็นงานที่ต้องทำแข่งกับเวลาและจะผิดพลาดไม่ได้ หากช่างไม่ชำนาญทำงานไม่รวดเร็วพอ ปล่อยให้เนื้อปูนแห้งจะส่งผลให้ชิ้นงานเสียหายหรือไม่สมบูรณ์ เพราะปูนแห้งกับปูนปั้นสดไม่สามารถเชื่อมต่อกันเป็นชิ้นเดียวกัน ยิ่งหากต้องการลงรักปิดทองหรือประดับกระจกเพื่อเพิ่มความสวยงามด้วยแล้ว ก็ยิ่งต้องรีบทำให้เสร็จในขั้นตอนนั้นปูนปั้นสดเช่นกัน จึงนับว่างานช่างปูนปั้นสดนี้ท้าทายความสามารถของช่างเป็นอย่างมาก ช่างปั้นจึงต้องมีทั้งฝีมือและสมาธิที่สูงมาก

กว่า 27 ปีที่สมชายเลือกเดินในเส้นทางนี้ เขาได้นำทักษะฝีมือเชิงช่างหลายแขนงมาปรับใช้ในการพัฒนาผลงาน นำความรู้ด้านกายวิภาคมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบลวดลายทำให้ชิ้นงานออกมาดูสมจริง แสดงให้เห็นกล้ามเนื้อ ส่วนเว้าส่วนโค้งของร่างกายอย่างชัดเจน เขาเพียรพยายามค้นคว้า ลองผิดลองถูกเพื่อค้นหาเทคนิคใหม่ๆ อยู่เสมอและยังได้ตระเวนศึกษาดูงานของศิลปินอื่นๆ ทั้งในและต่างประเทศเพื่อเป็นการสร้างแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานอีกด้วย

สมชายตั้งใจที่จะถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่ผู้ที่สนใจในการทำงานปูนปั้นสดโดยไม่หวงวิชา ด้วยปรารถนาที่จะให้ศิลปะแขนงนี้เป็นที่รู้จักของเยาวชนรุ่นใหม่ในสังคมไทยมากขึ้น อันจะเป็นช่องทางหนึ่งที่จะช่วยกันรักษาและสืบสานงานหัตถกรรมไทยอันทรงคุณค่าให้คงอยู่สืบไป

“เราไม่ต้องคาดหวังว่าทำแล้วจะได้อะไร เพียงแค่พอใจเมื่อได้เห็นว่าเขาได้ฝากผลงานเอาไว้กับแผ่นดิน ก็อยากให้เด็กที่มีความสนใจศิลปะงานปูนปั้นสด ลองมาฝึกจับลองทำกันดู เพราะว่ามันเป็นอาชีพที่อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประจำชาติได้เป็นอย่างดี” ✖

ลำดับการสืบทอด List of generations

รุ่นที่ 1 — 1st Generation

นายทองร่วง เอ็มโอษฐ์ (อาเขย)
Mr Thongruang Aim-oath
(uncle-in-law)

รุ่นที่ 2 — 2nd Generation

นายสมชาย บุญประเสริฐ
Mr Somchai Boonprasert

จังหวัดเพชรบุรี
Phetchaburi Province
Ins./Tel. 08-9820-4723

"Somchai Boonprasert"...

42-year-old stucco artisan of Phetchaburi

New Heritage Artisan in Stucco Crafts (Stucco al Fresco)

"I would love to see people of the new generation pay more interest in stucco art. I'd love to see them try it out by really doing it. I feel that it's a profession that really preserves the country's heritage."

A second-generation descendant, Somchai Boonprasert succeeded his uncle-in-law and 2010 Master Craftsman, Thongruang Aim-oath, in the art of creating stucco.

Somchai began his professional life as a Phetchaburi-style stucco artist when he was just 15 years old under the care of his uncle-in-law, Thongruang Aim-oath, a popular stucco artist from Phetchaburi. Not many people are aware that it requires much more than God-given talent to be a stucco artist. One must also be savvy, precise and agile because there is no room for error. If the artist is not skilled enough, or quick enough, the work will be undone because wet and dry plaster cannot be mended together. Even worse, if the work is to be decorated with gilded lacquer or stained glass, the artist must finish the face of the piece of work by the time the plaster dries. Stucco and wet plaster art is one of the most challenging crafts for any artist. The craftsman must be highly skilled with excellent concentration skills.

For more than 27 years since he began this work, Somchai has been applying all the artistic knowledge he has into the development of his products, such as anatomy to make muscles and curves look lifelike. He is continually carrying out trials and experiments in the search for new techniques and has also travelled extensively to gain inspiration and to learn from the masterpieces of other artists in Thailand and abroad.

Somchai intends to pass on his accumulated knowledge of stucco to those who are interested for nothing in return, just a wish to see his beloved art flourish in Thailand.

"I don't personally hope for anything," he said. "I just want to be happy when I see my work in my motherland. I would love to see people of the new generation pay more interest in stucco art. I'd love to see them try it out by really doing it. I feel that it's a profession that really preserves the country's heritage." ❖

“เพชรรัตน์ เจียวทอง”...

เครื่องประดับเงินโบราณ สรรค์สร้างด้วยมานะ

กายาช่างศิลปหัตถกรรม สาขาเครื่องโลหะ (เครื่องเงินโบราณ)

จังหวัดสุรินทร์ อายุ 44 ปี

*“เครื่องประดับเงินโบราณเป็นงานที่ต้องใช้ความอดทนสูง
น้อยคนนักที่จะหันมาสนใจและสืบทอด ดิฉันจึงภูมิใจที่ได้เป็นหนึ่งในผู้
สานต่องานอันทรงคุณค่านี้”*

**ทายาทรุ่นที่ 2 ผู้สืบสานเครื่องเงินลายโบราณ
ต่อจากคุณพ่อ “ป่วน เจียวทอง” ครูศิลป์ของ
แผ่นดิน ปี 2552**

เพชรรัตน์ตั้งใจสืบทอดงานเครื่องประดับเงิน
โบราณต่อจาก “คุณพ่อป่วน” ด้วยเหตุผลที่มาจาก
ความกตัญญู เนื่องเพราะต้องการแบ่งเบาภาระหน้าที่
ของบิดาที่ต้องคิดออกแบบสร้างสรรค์และควบคุม
ดูแลการผลิตชิ้นงานของกลุ่มบ้านโชค ชุมชนผู้ผลิต
หัตถศิลป์ที่มีชื่อเสียงของจังหวัดสุรินทร์

ในสถานการณ์ปัจจุบันที่ตลาดมีความต้องการ
เครื่องประดับเงินมากขึ้น แต่ช่างฝีมือกลับลดน้อย
ลง ชาวชุมชนบ้านโชคซึ่งเล็งเห็นความสำคัญของ
การอนุรักษ์งานหัตถศิลป์แขนงนี้ไว้คู่คนไทย จึง
ได้มุ่งมั่นสร้างช่างฝีมือรุ่นใหม่ โดยมีบรรดาช่าง
ฝีมือเก่าแก่เป็นผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้และฝึกฝนคน
รุ่นใหม่เพื่อสานต่อไม่ให้สูญหายไป เพชรรัตน์ คือ
หนึ่งในความหวังของชุมชน

เพชรรัตน์ยังคงผลิตผลงานเครื่องเงินโบราณตาม
แบบอย่างกรรมวิธีดั้งเดิม โดยเน้นความประณีตงดงาม
เธอเลือกสรรเฉพาะเม็ดแร่เงินที่มีความบริสุทธิ์สูง
ถึง 99 เปอร์เซ็นต์ซึ่งสั่งซื้อจากประเทศลาว เพราะ
เนื้อเงินมีคุณสมบัติไม่อ่อนหรือแข็งเกินไป และไม่
แตกขณะผลิตเป็นชิ้นงาน

นอกจากนั้นเธอยังพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีความ
หลากหลายมากยิ่งขึ้น จากเดิมที่เครื่องเงินของทาง
กลุ่มจะมีเพียงประเก้อมหรือประคำ และตะเกาหรือ
ต่างหูเท่านั้น ปัจจุบันได้มีการขยายการผลิตเป็นเข็มขัด
แหวน และสร้อยข้อมือลวดลายต่างๆ ในส่วนของ
ลวดลาย นอกเหนือจากที่อนุรักษ์ไว้แล้ว เพชรรัตน์
ยังได้ออกแบบประยุกต์เพื่อสร้างสรรค์ดีไซน์ให้มี
ความหลากหลาย สามารถตอบรับกับความต้องการ
ของลูกค้ารุ่นใหม่ได้ดียิ่งขึ้น ส่งผลให้

เครื่องเงินโบราณกลุ่มบ้านโชคเป็น
ที่ต้องการของตลาดอย่างต่อเนื่อง

“ตะเกากับประเก้อมเป็นชิ้นงาน
ที่มีชื่อเสียงและเป็นหน้าเป็นตาของ
บ้านโชคของเรา จึงอยากให้ช่วยกัน
สืบทอดต่อไป นี่เป็นงานที่ประณีต
มากและเราตั้งใจอนุรักษ์กระบวนการ
งานช่างเหล่านี้ให้คงอยู่ เพื่อเยาวชน
ของเราได้มีโอกาสเรียนรู้และรู้จักงาน
แขนงนี้มากขึ้น เครื่องประดับเงิน
โบราณเป็นงานที่ต้องใช้ความอดทน
สูง น้อยคนนักจะหันมาสนใจและ
สืบทอด ดิฉันจึงภูมิใจที่ได้เป็นหนึ่งใน
ผู้สานต่องานอันทรงคุณค่านี้” ❖

ลำดับการสืบทอด List of generations

รุ่นที่ 1 — 1st Generation

**นายป่วน เจียวทอง (คุณพ่อ)
Mr Puan Jiewthong (father)**

รุ่นที่ 2 — 2nd Generation

**นางเพชรรัตน์ เจียวทอง
Mrs Pheerasak Noopetch**

จังหวัดสุรินทร์

Surin Province

Ins./Tel. 08-9043-6794

“Phetcharat Jiewthong”... 44-year-old silver jewellery craftsperson of Surin

New Heritage Artisan in Metal Crafts (Ancient Silverware)

“Ancient silver jewellery making needs a lot of patience. I have not seen many people who have an interest and intention to continue this kind of work. So, I am especially proud to have been able to inherit this precious craft.”

The second-generation artisan succeeded her father, Puan Jiewthong, 2009 Master Artisan of Thailand, in the art of silver jewellery making.

Phetcharat had every intention of inheriting this skill from her father because of love for her family, wishing to ease her father’s burden of design work and production at Baan Choke village – a popular handicraft destination in Surin province.

Present-day demand for silver jewellery is enjoying healthier growth than before while the number of artisans seems to be on the decline. Residents of Baan Choke village saw a window of opportunity that comes with preservation efforts. They embarked on nurturing more new-age artisans in the cauldron of original wisdom of living ancestors in the village. Among the new faces was Phetcharat.

She is currently producing silver jewellery using ancient methodology with a focus on detail and beauty. She chooses to work only with the purest or 99% silver ore bought from Laos. Silver with 99% purity is special because it is not too

soft or too hard to shape and does not break in the middle of production.

Phetcharat is also improving the variety of her products, from rosary necklaces and earrings to belts, rings and many bracelet designs. As for patterns, she applies both original and newly-designed patterns to add to the variety, thus also attracting younger, contemporary customers. This is why silver jewellery products from Baan Choke village are not strangers in the markets.

“Rosaries and earrings are the top-star products of Baan Choke village,” she said. “I would like to urge everyone to support this particular craft. This is the work of the neatest skills and we intend to preserve this craftsmanship so that our children’s children will be able to see and learn from it. Ancient silver jewellery making needs a lot of patience. I have not seen many people who have an interest and intention to continue this kind of work. So, I am especially proud to have been able to inherit this precious craft.” ■

“ซูลฟาการ์ อะตะบู”...

สลักจาร กริชรามัน จิตวิญญาณศาสตร์ราวุธ

กายากช่างศิลปหัตถกรรม สาขาเครื่องโลหะ (กริชรามัน)
จังหวัดยะลา

“หากช่างทำกริชรามันไม่ยึดถือจรรยาบรรณของตนก็จะทำให้กริชนั้นไม่สมบูรณ์ ไร้ซึ่งจิตวิญญาณ ผมอยากให้เยาวชนหันมาศึกษา เรียนรู้ และเก็บรักษา เรื่องราวเกี่ยวกับการทำกริชรามันเพื่อให้คนรุ่นต่อๆ ไปได้รู้จัก”

ทายาทรุ่นที่ 8 ผู้สานต่อการทำกริชรามันจากคุณพ่อ “ตีพะลี อะตะบู” ครูช่างศิลปหัตถกรรม ปี 2555 และบรรดาบรรพบุรุษได้แก่คุณปู่เถียด คุณทวด และ คุณปู่ ตามลำดับ

ซูลฟาการ์ ช่างฝีมือรุ่นใหม่ได้รับการถ่ายทอดความรู้ในการทำกริชโบราณจากคุณพ่อมาตั้งแต่อายุได้เพียง 10 ขวบ ทำให้เขาเรียนรู้ว่าการทำกริชรามันนั้นเป็นศาสตร์ที่มีความละเอียดอ่อน และซับซ้อนเป็นอย่างมาก การเป็นช่างทำกริชโบราณที่ดีต้องมีสมาธิในจิตวิญญาณ และสามารถยึดข้อปฏิบัติทั้ง 25 ข้อ ที่ปฏิบัติสืบต่อกันมาอย่างเคร่งครัด ต้องมีทักษะเชิงช่างที่ผ่านการฝึกฝนเคียงกร้ามายาวนาน จึงจะสามารถสร้างกริชที่สมบูรณ์แบบได้อย่างแท้จริง ไม่ใช่ใครก็สามารถทำกริชรามันโบราณแบบนี้ได้

ส่วนประกอบของกริชนั้นแบ่งออกเป็น 4 ส่วนด้วยกัน คือ หัวกริช ใบกริช ปลอกสวมกันกริช (กันระหว่างใบกริชกับหัวกริช เพื่อไม่ให้หัวกริชแตกร้าวได้ง่าย) และฝักกริช โดยซูลฟาการ์เน้นในเรื่องการทำหัวกริชเป็นหลัก เขาเริ่มฝึกจากการศึกษาเนื้อไม้แต่ละประเภทที่นำมาใช้ทำหัวกริช ไม่ว่าจะเป็นไม้แก่นไม้แก้วทอง ไม้ประดู่ ไม้ละมุด หรือไม้สาวดา ซึ่งไม้แต่ละชนิดก็มีคุณสมบัติและ

ลวดลายที่แตกต่างกัน หลังจากรู้จักเนื้อไม้แล้วจึงฝึกปรีการถากไม้ให้เป็นรูปหัวนกฟังกะ เอกลักษณะของกริชรามัน เพื่อใช้ทำเป็นหัวกริช เมื่อชำนาญแล้วจึงพัฒนาไปสู่การแกะสลักหัวกริชที่ต้องใช้ความละเอียด ประณีต แม่นยำ อดทนและตั้งใจ กว่าจะได้ผลงานกริชโบราณที่งดงาม แลดูทรงพลัง สมกับเป็นศาสตร์ราวุธคู่กาย สื่อความหมายถึงอำนาจและมีที่นาเกรงขามของชายหนุ่ม

“กริชรามันเป็นศาสตร์ราวุธที่มีตำนานเก่าแก่ยาวนานกว่า 300 ปีอยู่คู่กับเมืองรามัน หรือที่ปัจจุบันรู้จักกันในชื่ออำเภอรามัน จังหวัดยะลา เอกลักษณะของกริชรามันก็คือด้ามจับจะเป็นรูปหัวนกฟังกะหรืออีกชื่อหนึ่งคือนกกระเต็น มีลักษณะแบนก้นในตำนาน คือหัวและปากเป็นนก แต่มีตาและฟันเหมือนคนตามรูปแบบศิลปะที่แสดงถึงรากเหง้าทางวัฒนธรรมของชาวยะลา หากช่างทำกริชรามันไม่ยึดถือจรรยาบรรณของตนจะทำให้กริชนั้นไม่สมบูรณ์ ไร้ซึ่งจิตวิญญาณ ผมเติบโตมาในครอบครัวที่ทำกริชจึงซึมซับศิลปะแขนงนี้มาตั้งแต่เด็ก ผมรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่เราต้องรักษาและสืบทอดเพื่อให้เยาวชนรุ่นหลังได้รู้จัก ได้เห็นถึงคุณค่า ก็อยากให้เยาวชนหันมาศึกษา เรียนรู้ และอนุรักษ์ หัตถศิลป์อันทรงคุณค่านี้ไว้” ❖

ลำดับการสืบทอด List of generations

รุ่นที่ 1 — 1st Generation

ตีพะลี (คุณพ่อ)

Tipali Atabu (father)

รุ่นที่ 2 — 2nd Generation

นายซูลฟาการ์ อะตะบู

Mr Sulfaka Atabu

จังหวัดยะลา

Yala Province

Tns./Tel. 09-0482-4151

"Sulfaka Atabu"...

22-year-old Raman dagger artisan of Yala

New Heritage Artisan in Metal Crafts (Raman Dagger)

"If the Raman dagger maker does not adhere to his code of ethics, the dagger will be incomplete, without spirit. I would like to urge youngsters of the new generation to learn and help preserve the ancient wisdom of Raman daggers for the sake of later generations."

The 8th generation dagger maker succeeded his father, Tipali Atabu, 2012 Master Craftsman, and all his familial predecessors.

Sulfaka, a new-age artisan, began learning the craft from his father when he was only 10 years old. Taking on this complicated art at a very young age has trained him to master his concentration, spirit and all 25 items in the code of ethics that have been strictly observed for a long time. To make a perfectly complete dagger, he also had to learn that the craft needed a lot of study and practice and the belief that "it is not anybody who can make an ancient Raman dagger like this".

The Raman dagger comprises four parts: head, blade, crossguard and scabbard. Sulfaka focused on the grip as well as the dagger's parts. He started off by learning about the many kinds of wood to make the dagger's grip – kemuning, padauk, sapodilla and ebony. Different types of wood give different surface textures and artistic patterns. He then carved the chosen wood in the shape of a mythical bird – the unique identity of

the Raman dagger. Once he was ready for more elaborate work, he moved on to carve the handle, which needed a high level of ornateness, neatness, patience and perseverance. Transforming a piece of wood into a beautiful dagger has a solemn feeling because it is a weapon of pride by the side of a virile man.

The Raman dagger is an ancient, legendary but real-life weapon that has been linked to Raman district of Yala province for more than three centuries. The special characteristics of the Raman dagger is that its handle is carved in the elaborate shape of the "Pangka" bird or mythical kingfisher that has an avian beak and head but human eyes and teeth. Its cultural origin is in southern Yala province. "If the Raman dagger maker does not adhere to his code of ethics, the dagger will be incomplete, without spirit. I would like to urge youngsters of the new generation to learn and help preserve the ancient wisdom of Raman daggers for the sake of later generations." ❖

“แดง แจ่มจันทร์”...

หลงรักงานเครื่องรัก หยั่งรากประดับมุก

ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม สาขาเครื่องรัก (ประดับมุก)

จังหวัดนครปฐม อายุ 51 ปี

“งานลงรักประดับมุกเป็นงานที่บ่งบอกภูมิปัญญาของคนไทย
ที่ได้สั่งสมและสืบทอดกันมานับหลายร้อยปี ก็อยากฝากให้เยาวชน
นิสิต นักศึกษา หันมาสนใจเพื่อที่จะอนุรักษ์งานประดับมุกนี้ไว้
ให้อยู่คู่แผ่นดินต่อไป”

ทายาทผู้สืบทอดงานเครื่องรักประดับมุกจาก
“ครูจักรกริช สุขสวัสดิ์” ครูช่างศิลปหัตถกรรม ปี 2558 ผู้เป็น
อาจารย์

“แดง แจ่มจันทร์” อดีตชาวนาซึ่งประสบความล้มเหลว
จากการทำเกษตรกรรมได้ผันตัวเองมาทำงานเครื่องรัก
ประดับมุกเมื่อหลายปีก่อน โดยเริ่มจากการเป็นลูกมือของ
“ครูจักรกริช สุขสวัสดิ์” ครูช่างเครื่องรักประดับมุกมาก
ฝีมือแห่งนครปฐม เขาตั้งใจเรียนรู้และฝึกฝนเทคนิคทุก
ขั้นตอน เพื่อผลิตชิ้นงานตามแบบอย่างที่คุณสอน จนสามารถ
พัฒนาทักษะเชิงช่างจนเชี่ยวชาญและผลิตงานที่มีความ
ประณีตงดงามในทุกรายละเอียด สร้างรายได้เลี้ยงตัวเอง
และครอบครัวอย่างดี

ปัจจุบัน แแดงยังคงยึดกระบวนการทำงานแบบประเพณี
ทุกขั้นตอน โดยเฉพาะการฉลุลายที่ยังคงกระบวนการ
อันเป็นเอกลักษณ์ “ปากขัด” แบบดั้งเดิม ทั้งปากปิดและ
ปากเปิด ตัวทองยว ตัวทองน ซึ่งให้ผลงานที่แตกต่างจาก
งานของบรรดาผู้ที่เรียกตัวเองว่าช่างทุกวันนี้อย่างเห็น
จะเน้นความเร็วในการทำงาน อาจเพียงแต่ตัดเปลือกหอย
เป็นเหลี่ยมๆ มาปะเลบบนชิ้นงานและแต่งแต้มด้วย
ปากกาหมึกดำโดยไม่สนใจในเรื่องคุณค่าของงานฝีมือ

อีกหนึ่งความภูมิใจของแดง คือการที่ได้ร่วมกับครูจักรกริช
พัฒนาลวดลายงานเครื่องรักประดับมุกขึ้นมาใหม่ ชื่อ “ลาย
บัวบางเลน” ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของตน เนื่องจากเดิม
นั้นช่างเครื่องรักส่วนใหญ่มักนิยมลอกลายตามผนังโบสถ์

วิหาร วัดวาอาราม และสถานที่สำคัญทางศาสนา ส่งผลให้
มีลวดลายซ้ำๆ กัน แต่ทั้งลูกศิษย์และครูต่างเห็นว่าที่ตำบล
บัวปากท่า อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ที่เขาอาศัย
กันอยู่นั้นมีบัวหลวงขึ้นอยู่ในแหล่งน้ำเป็นจำนวนมาก
จึงเกิดแรงบันดาลใจ ออกแบบและเขียน “ลายบัวบางเลน”
ที่สื่อความหมายถึงความบริสุทธิ์ นอบน้อม เป็นดอกไม้ที่ใช้
สักการบูชาในพุทธศาสนา จนได้รับเสียงตอบรับและเป็น
ที่นิยมของลูกค้าเป็นอย่างมาก

“งานลงรักประดับมุกเป็น
งานที่บ่งบอกถึงภูมิปัญญา
ของชนชาติไทยซึ่งได้สั่งสม
และสืบทอดต่อกันมานับ
หลายร้อยปี มีกระบวนการ
ซับซ้อน หลายขั้นตอนที่แฝง
ไว้ด้วยแนวคิด ขนบธรรมเนียม
และประเพณีที่สื่อถึงเอกลักษณ์
ประจำชาติ ก็อยากฝากให้
เยาวชน นิสิต นักศึกษา หันมา
สนใจเพื่อที่จะอนุรักษ์งาน
ประดับมุกนี้ไว้ให้อยู่คู่แผ่นดิน
ของเรา” ✖

ลำดับการสืบทอด List of generations

รุ่นที่ 1 — 1st Generation

ครูจักรกริช สุขสวัสดิ์ (ครู)
Mrs Chakkrit Suksawat
(teacher)

รุ่นที่ 2 — 2nd Generation

นายแดง แจ่มจันทร์ (ลูกศิษย์)
Mr Daeng Chamchan
(disciple)

จังหวัดนครปฐม
Nakhon Pathom Province
Ins./Tel. 03-4993-058

"Daeng Chamchan"...

51-year-old lacquerware artisan of Nakhon Pathom

New Heritage Artisan in Lacquer Crafts (Pearl Inlay)

"Pearl-inlaid lacquer craft is among age-old Thai wisdoms that have been passed down through generations for hundreds of years. I would like to urge youngsters of today and students to help preserve this fine craft so that it remains in this land."

Daeng is the successor in the art to his mentor, Khru Chakkrit Suksawat, a 2015 Master Craftsman.

Born into a farming family, Daeng was brought up on the farm but finally found that was not his kind of life. He turned to arts and crafts, starting off by apprenticing with Khru Chakkrit, a lacquer craftsman in Nakhon Pathom. A diligent student, he was always eager to learn about, and practise, all the techniques from his teacher. As a studious young man, he industriously honed his skills and soon became so adept in his craft that he can now earn decent income for himself and his family.

Daeng highly values his delicate craft, especially the patterns he neatly perforates in the traditional method of "Baak Chat" in the forms of "Baak Perd", "Baak Pid", "Tua Ngoi", and "Tua Ngon". His working culture is different from the rest on the market who usually focus on quantity and not quality.

The man also holds great pride in the beauty of his signature work, "Bua Baang Lane", an intricate pattern of pearl-inlaid lacquerware developed jointly with his mentor. The iconic pattern is the original craftwork created in celebration of beautiful lotuses thriving in the waters in their community – Tambon Bua Pak Tha of Baang Lane district. The design was also offered as an alternative for craftspeople who usually copy patterns from temples and religious places. The "Bua Baang Lane" pattern signifying purity, humility, and sacredness, has been well received by consumers.

"Pearl-inlaid lacquerware is the work that clearly defines the wisdom of Thai people. It is made using complicated process incorporating rich creativity, traditions, and culture of our nation. I would like to urge our young people to help preserve this precious artistic heritage for generations to come." ❖

(บน) ผ้าทอลาวครั้ง หัตถกรรมจากจิตวิญญาณของลูกหลานไทยเชื้อสายลาว ผลงานของ “ยลดา ภูริผล”
(ล่าง) “ธีรวัฒน์ ทองประศาสน์” สืบทอดการทอผ้าไหมมัดหมี่โบราณ จาก “คุณแม่ประนอม ทองประศาสน์”

(Top) Lao Krang woven fabric – the delicate craft made of mixed Thai-Lao spirits, masterpiece by the hands of Yonlada.

(Bottom) Teerawat Thongprasat inherited the ancient Mudmee silk art from his mother, Pranom Thongprasat.

(บน) ผ้าทอไหมมัดหมี่ที่ “ธนภุต คล้ายหงษ์” ได้ออกแบบและดัดแปลงลวดลายขึ้นใหม่
 (ล่าง) ผ้าไหมแต้มหมี่ ลวดลายทันสมัย จากการคิดค้นเทคนิคกระบวนการสร้างสีขึ้นให้ผ้าทอของ “นิตดา ภูแล่นเกี”
 (Top) The new pattern of Mudmee silk designed by Thanakrit Klaihong. (Bottom) Taem Mee silk, the invention of Nidda Phulaenkee.

(บน) “นายธนพล รักขาวงศ์” ได้ฟื้นฟูผ้าบาติกปาเต๊ะโบราณให้เป็นที่นิยมอีกครั้ง
(ล่าง) หัตถกรรมจักสานจากใยตาล ซึ่ง “พีระศักดิ์ หนูเพชร” ได้พัฒนาดีไซน์และเทคนิคการผลิต

(Top) Thanapol Raksawong and his revived ancient Batik craft.

(Bottom) Palm fibre wickerwork by Pheerasak Noopetch under new designs and production techniques.

(บน) ฝีมือการแกะสลักเครื่องดนตรีไทยที่อ่อนช้อยงดงามของ “พิเชษฐ เกิดทอง” (ล่าง) “ปอริณ หยุนตระกูล” สืบสานงานตัดกระดาษรังผึ้งจากคุณพ่อ
 (Top) Delicate patterns on Thai classical instruments by the hands of Pichet Kerdson.
 (Bottom) Porlin Yoontrakul and her honeycomb paper art inherited from her father.

(บน) ประติมากรรมเครื่องปั้นดินเผา ผลงานของ “กิตติศักดิ์ ฟั่นสาย” ศิลปินแห่งล้านนา
(ล่าง) “สมชาย บุญประเสริฐ” ช่างเอกแห่งเพชรบุรี ผู้รังสรรค์งานปูนปั้นสดที่พริ้วไหวราวมีชีวิต

(Top) Lanna flagon by Kittisak Funsai, a Lanna artist. (Bottom) Somchai Boonprasert of Phetchaburi and his stucco crafts that are full of life.

(บน) “เพชรรัตน์ เจียวทอง” ช่างพื้นบ้านผู้สานต่อการทำเครื่องประดับเงินโบราณ ศิลปะเชิงช่างที่กำลังจะสูญหาย
(ล่างซ้าย) “ซูลฟาการ์ อะตะบู” ศิลปินรุ่นใหม่ที่ยังคงอนุรักษ์การทำกริชรามัน (ล่างขวา) ผลงานเครื่องรักประดับมุกอันวิจิตรของ “แดง แจ่มจันทร์”
(Top) Phetcharat Jiewthong and her effort to preserve the vanishing ancient silver craft. (Bottom Left) Sulfaka Atabu, a new-wave artisan and preserver of ancient Raman dagger. (Bottom Right) Pearl-inlaid products by the hands of Daeng Chamchan.

คณะทูตานุทูตจาก 25 ประเทศและคู่สมรส ท่องเที่ยวเส้นทางผ้าทอไทย “สาวเส้นไหม สืบสายใย พระราชปณิธาน”

เรื่อง พันกมลดี ภาพ พงศธร เปรมคมลพันธ์

นับแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ประชาชนชาวไทยตลอดจนผู้คนที่ต่างชาติต่างภาษา
ในประชาคมโลกต่างได้รับทราบถึง พระมหากรุณาธิคุณที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ทรงมีต่อพสกนิกร
ตลอดมาทุกผู้ห่อหุ้มเหล่าที่เข้ามาพัวพระบรมโพธิสมภารโดยทั่วหน้ากัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ในเรื่องของการทรงงานหนักของทั้งสองพระองค์ตลอด 70 ปีแห่งการครองราชย์
เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชาติเสมอมา

ยังเป็นที่เล่าขานร่ำกับตำนานที่มีชีวิต คือเรื่องของ
พันพู อนุรักษ และเผยแพร่องค์ความรู้ด้านหัตถศิลป์ของ
สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ รวมทั้งการส่งเสริม
และพัฒนาสิ่งทอที่ทำให้ผ้าไหมไทยได้ชื่อว่าเป็น The Queen
of Textile เป็นที่ยอมรับทั่วทุกมุมโลก โดยโปรดเกล้าฯ ให้จัด
ตั้งมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพฯ ขึ้นในปี พ.ศ. 2519 ภายหลัง
จากที่ได้ทอดพระเนตรเห็นชิ้นไหมอันงดงามของเหล่าสตรี
ผู้มาเฝ้าฯ รับเสด็จระหว่างที่โดยเสด็จพระราชดำเนินพระบาท
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไปเยี่ยมราษฎรครั้งแรก ณ ภูมิภาคอีสานในปี
พ.ศ. 2498 ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นแห่งพระราชปณิธานในการพัฒนา
หม่อนไหมอย่างจริงจัง

เนื่องในโอกาสสมหามงคลที่สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรม
ราชินีนาถทรงเจริญพระชนมพรรษา 84 พรรษา ในปี 2559 นี้
ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ
SACICT หน่วยงานซึ่งมีพันธกิจในการส่งเสริม สนับสนุน และ
สืบสานงานหัตถศิลป์ไทยอันทรงคุณค่า จึงจัดกิจกรรมพิเศษ
“สาวเส้นไหม สืบสายใย พระราชปณิธาน” (Weaving Dreams on

a Royal Trail) นำคณะทูตานุทูต ประกอบด้วยเอกอัครราชทูต
พร้อมคู่สมรสและอุปทูตจาก 25 ประเทศรวมจำนวน 32 ท่าน
เดินทางลงพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดสุรินทร์ และบุรีรัมย์
ในอีสานใต้ซึ่งเป็นหนึ่งใน 7 เส้นทางแนะนำแหล่งผ้าทอไทย
ตามโครงการ “เส้นทางสายผ้าทอ” (Craft Destination:
The Weaving Streets) ที่ริเริ่มขึ้นโดย SACICT ในปีนี้

ภูมิภาคอีสานใต้ หรือภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง
ของประเทศไทย คือหนึ่งแหล่งผลิตสำคัญของผ้าไหมไทยอัน
งดงามทรงคุณค่า ดินแดนอันเปี่ยมไปด้วยเสน่ห์ด้วยวิถีชีวิต
แบบพื้นบ้าน มีความพร้อมของช่างและชุมชน นับเป็น
แหล่งองค์ความรู้ชั้นยอดในด้านหัตถกรรมผ้าทอ มีช่างทอ
ช่างมัดย้อมที่มีฝีมือ มีความชำนาญ มีทักษะและเทคนิค
เฉพาะตัวที่สะท้อนถึงภูมิปัญญาและรากเหง้าที่แตกต่างกัน
ช่างหัตถศิลป์เหล่านี้ล้วนสร้างสรรค์ผลงานผ้าทอโดยได้
แรงบันดาลใจและกำลังใจที่สำคัญยิ่ง จากพระมหากรุณาธิคุณ
ของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ คุณอภิรดี ตันตราภรณ์ กล่าวต้อนรับคณะทูตานุทูตอย่างเป็นทางการ
Commerce Minister Apiradi Tantraporn officially welcomes members of the Diplomatic Corps.

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ คุณอภิรดี ตันตราภรณ์ และที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ คุณพิมพ์พรณชาญศิลป์ ให้เกียรติเป็นผู้นำคณะผู้บริหารระดับสูงจากกระทรวงฯ เดินทางในทริปพิเศษนี้ร่วมกับประธานกรรมการบริหารศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ คุณการุณ กิตติสถาพร และผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ คุณอัมพวัน พิชาลัย ตลอดจนคณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่พร้อมเพรียงกัน

ก่อนออกเดินทาง ทั้งเจ้าภาพและแขกผู้มีเกียรติได้เข้าร่วมในพิธีเปิดนิทรรศการ **“7 เส้นทางผ้าทอไทย”** ภายใต้โครงการเดียวกันที่จัดแสดง ณ อาคารผู้โดยสารขาออกเทอร์มินัล 2 ท่าอากาศยานดอนเมือง โดยมี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ให้เกียรติเป็นประธาน

กลิ่นอายอันเปี่ยมเสน่ห์ของชุมชน ตลอดจนภาพความวิจิตรงดงามของผ้าทอไทยอันตราตรึง ปรากฏตลอด 2 วัน อันเต็มอ้อมบนเส้นทาง เริ่มต้นจากการได้สัมผัสสองคัลความรู้อันล้ำค่าของผ้าอันเลื่องชื่อของจังหวัดอุบลราชธานี และความตื่นตาตื่นใจจากกิจกรรมต้อนรับสุดอลังการตามแบบ

ฉบับภาคอีสานที่ “บ้านคำปุ่น” ของ “ครูศิลป์ของแผ่นดิน” ครูคำปุ่น ศรีใส และบุตรีชาย คือคุณมีชัย แต่สุจริยา “ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม” ที่อำเภอวารินชำราบ ก่อนเดินทางต่อไปเยี่ยมชมทุกกระบวนการย้อมไหมและทอผ้ายกทอง 1,416 ตะกวด ที่ “บ้านจันทร์โสมมา” ของครูศิลป์ของแผ่นดิน ครูวีระธรรม ตระกูลเงินไทย ที่อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ และปิดรายการ ณ จังหวัดบุรีรัมย์

ในแต่ละจังหวัดจุดหมายปลายทาง คณะผู้เดินทางยังได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่นเป็นกันเองจากเจ้าบ้าน ทั้งผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี คุณสมศักดิ์ จังตระกูล และผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์ คุณอรุณพร สิงห์ชัย

บรรดาคณะทูตานุทูตพร้อมคู่สมรส ต่างกล่าวชื่นชมภายหลังจากการร่วมกิจกรรม **“สาวเส้นไหม สืบสายใยพระราชปณิธาน”** โดยมีความเห็นตรงกันว่า เป็นความประทับใจที่ได้สัมผัสกับงานหัตถศิลป์อันมีเอกลักษณ์และทรงคุณค่าในพื้นที่อันเป็นแหล่งกำเนิดผ้าทอ และได้ร่วมกิจกรรมสาธิตต่าง ๆ อย่างสนุกสนาน และหากมีโอกาสก็ต้องการจะใช้เวลา ณ แหล่งองค์ความรู้ด้านผ้าไทยต่างๆ เพิ่มเติมให้มากขึ้น การเดินทางครั้งนี้ยังเป็นจุดเริ่มต้นกระตุ้นให้ลองเดินทางไปยังเส้นทางผ้าทอไทยในภูมิภาคอื่นๆ อีกด้วย

เมื่อผู้ไปเยือนได้ท่องเที่ยวตามเส้นทางผ้าทอ สัมผัสความเป็นพื้นถิ่นของแต่ละดินแดนอย่างลึกซึ้ง ยลผ้าไทยในรูปแบบประสบการณ์ตรงกับเหล่าช่างหัตถศิลป์ชั้นครู นับว่าได้สร้างความภาคภูมิใจให้กับผู้สร้างสรรคงานผ้าไทย และแสดงให้เห็นว่า ความเป็นพื้นถิ่นนี้เอง ที่มีคุณค่าและเป็นความรุ่มรวยทางวัฒนธรรม อันเป็นคุณค่าที่สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้ทรงเล็งเห็นและให้มีการส่งเสริมสนับสนุนตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ■

คำคืนอันแสนประทับใจที่ “บ้านคำปุ่น” สูดยอดแหล่งองค์ความรู้ผ้าไทยแห่งจังหวัดอุบลราชธานี
A night to remember at “Baan Khampun” – the prominent learning centre for Thai woven fabrics of Ubon Ratchathani.

Diplomatic Couples of 25 Countries Explore the Isan Silk Route

Words **Pindhummati** Photos **Pongsaton Premkamonpan**

Thais as well as those in the international community are well aware of Their Majesties the King and Queen of Thailand's compassion for their people as well as countless migrants who have come from near and far to seek peaceful life in this country. Most notable throughout the seven decades of their reign is their dedication towards improving people's quality of life.

A living legend in the resuscitation of the nation's dying folk crafts, Her Majesty Queen Sirikit has championed her cause in supporting rural villagers to earn supplementary income through making handicrafts and fabrics, particularly Thai silk which is now celebrated worldwide as "Queen of Textiles".

It all began back in 1955 while Her Majesty was accompanying His Majesty the King to the Northeast on their first royal visit to rural Thailand, she observed that most Isan womenfolk awaiting the royal arrivals were all clad in beautiful Pha Sin or tube skirts. The Queen immediately recognized their profound folk wisdom and weaving skills which could well earn them extra incomes. In 1976, she initiated a project under her royal patronage – The Foundation for the Promotion of Supplementary Occupations and Related Techniques,

now known as SUPPORT Foundation of Her Majesty Queen Sirikit of Thailand, in an endeavour to elevate the quality of rural life and concurrently preserve the country's heritage of arts and crafts.

In celebration of the auspicious occasion of Her Majesty's 84th Birthday which falls on August 12th, The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization), or SACICT, recently organised an exclusive "**Isan Silk Route: Weaving Dreams on a Royal Trail**" familiarisation trip for foreign missions in the Kingdom. The event welcomed a total of 32 ambassadors and their spouses from 25 countries to the Lower Isan provinces of Ubon Ratchathani, Surin, and Buriram – one of the seven routes traced and recommended by SACICT in the master project called "**Craft Destination: The Weaving Streets**" initiated earlier this year.

วันที่สองของทริปพิเศษนี้ เหล่าทูตานุทูตได้สัมผัสความงดงามของผ้าไหมยกทองเมืองสุรินทร์ ณ บ้านจันทรโสมา ของครูวีรธรรม ตระกูลเงินไทย
On the second day, the special guests enjoy the beauty of gold brocade silk of Chansoma in Surin.

คุณรัตนาดี เหมนิติ วินเทอร์ ภริยา ฯพณฯ เอกอัครราชทูตเดนมาร์กประจำประเทศไทย (ซ้าย) ผู้แทนคณะทูตผู้เข้าร่วมกิจกรรม และคุณอัมพวัน พิชาลัย ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (ขวา)
Representative of the Diplomatic Corps, Madame Ratanawadee Hemniti Winther, spouse of Danish Ambassador to Thailand is posing with Mrs Amparwon Pichalai, CEO of SACICT.

The Lower Isan sub-region is the area where beautiful silk textiles of wide variety are made. It is rich in rustic lifestyles, skilled craftsmanship, strong sense of community, and the hub of high knowledge on weaving heritage with diverse local wisdoms and techniques. This is where master craftspeople work side by side with the New Heritage artisans to create a wide range of woven fabrics and related products through inspiration and support by Her Majesty Queen Sirikit.

This special trip was graced by Commerce Minister Mrs Apiradi Tantraporn who was joined by Mrs Pimpapaan Chansilpa, Advisor to Deputy Commerce Minister; and SACICT Team led by Mr Karun Kittisataporn, President of SACICT Executive Board, and Mrs Amparwon Pichalai, CEO of SACICT. In a prelude to the exciting journey, everyone attended the official opening of **“Discover Her Majesty’s 7 Textile Trails”** Exhibition, being held in celebration of the 84th Birthday Anniversary of Her Majesty the Queen at Don Mueang International Airport.

Amidst charming ambience of communities, the stunning beauty of Thai woven fabrics were displayed, demonstrated, and shown through the 2-day trip on the Isan Silk Route from Ubon

Ratchathani to Surin, before wrapping up at Buriram. The journey unveiled the beauty of “Pha Garb Bua,” signature fabric of Ubon Ratchathani, at the home of its creator New Heritage Artisan Meechai Taesujariya in Varin Chamrap district, followed by a visit to “Baan Chansoma” of Khru Viradham Trakoon-ngeunthai, Master Artisan of Thailand, where the historic 1,416-heddle gold brocade silk was made for world leaders attending APEC Summit 2003 in Bangkok. Also turning up to greet distinguished visitors to their provinces were Dr Somsak Changtragul, Governor of Ubon Ratchathani and Mr Adthaporn Singhawichai, Governor of Surin. Meanwhile, participating diplomats and their spouses reportedly enjoyed and appreciated the rich experiences gained during the journey.

Such a visit has indeed brought pleasure to visitors who savoured the subliminal beauty of the land and the weaving heritage from master artisans. On the other hand, it instilled the sense of pride and appreciation for folk wisdom among the weavers and community members. Truly, this is the value in which Her Majesty has long recognised and invested her tireless effort to promote among her people. ■

“นิทรรศการ 7 เส้นทางผ้าทอไทย” ณ ทำอากาศยานดอนเมือง เชิญชวนนักท่องเที่ยวไปสัมผัสความงดงามของผ้าทอทั่วไทย

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ SACICT ได้ริเริ่มและดำเนินโครงการ “**เส้นทางสายผ้าทอ**” (Craft Destination: The Weaving Streets) ขึ้นในปีนี โดยประชาสัมพันธ์ และชักชวนให้สาธารณชนเดินทางไปสัมผัสประสบการณ์ตรง ชิมช้บองค์ความรู้และความวิจิตรงดงามของหัตถกรรมผ้าทอ โดยตรงกับช่างหัตถกรรมฝีมือชั้นครู ณ ชุมชนผู้ผลิตผ้าทอในทุกภูมิภาคของประเทศไทยรวม 7 เส้นทาง นิทรรศการฯ จัดขึ้นเพื่อเทิดพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ มีไฮไลต์เป็นการจัดแสดงพระสาทิสลักษณ์ ผลงานอาจารย์สมาน คลังจตุรัส และการจัดแสดงผลงานผ้าทอฝีมือเยี่ยมจากครูศิลป์ของแผ่นดิน ครูช่างศิลปหัตถกรรม และทายาทช่างศิลปหัตถกรรมจากทุกภูมิภาค ไปจนถึงเดือนสิงหาคม 2559 ณ อาคารผู้โดยสารขาออก เทอร์มินัล 2 ทำอากาศยานนานาชาติดอนเมือง

พิธีเปิดนิทรรศการซึ่งจัดขึ้นเมื่อเดือนเมษายนที่ผ่านมา ได้รับเกียรติจากนางอภิรดี ตันตราภรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เป็นประธาน พร้อมด้วยผู้บริหารจากกระทรวงพาณิชย์ ได้แก่ นางพิมพ์พรรณ ชาญศิลป์ ที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ นางมาลี โชคล้ำเลิศ อธิบดีกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ และนางสุพัตรา ศรีไมตรีพิทักษ์ อธิบดีกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ นางผ่องพรรณ เจียรวิริยะพันธ์ อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ตลอดจนคณะผู้บริหารของ SACICT นายการุณ กิตติสถาพร ประธานกรรมการบริหาร นางอัมพวัน พิชาลัย ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ คณะทูต อุปทูต จาก 25 ประเทศพร้อมภริยา นำโดยเอกอัครราชทูตมาเลเซียประจำประเทศไทย H.E. Dato' Nazirah Binti Hussain และคณะสื่อมวลชน ร่วมพิธีเปิดนิทรรศการอย่างคับคั่ง ■

“Discover Her Majesty’s 7 Textile Trails” The splendour of Thai woven fabrics

The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization), or SACICT, initiated earlier this year the “**Craft Destination: The Weaving Streets**” by publicising and inviting the public to have firsthand experience of the exquisite weaving crafts plus precious knowledge from craft gurus at the very production sources on seven textile routes of Thailand. The exhibition, has been staged to celebrate the 84th Birthday of Her Majesty the Queen of Thailand at Departure Hall, Terminal 2, Don Mueang International Airport until August 2016. It features portrait of the Queen painted by Ajarn Samarn Klangcharurat, a rotating exhibition showing the colourful fabrics woven by the skilled hands of Master Artisans of Thailand, Master Craftsmen, and New Heritage Artisans, from all corners of the country.

The April launch of the exhibition was presided over by Mrs Apiradi Tantraporn, Minister of Commerce, accompanied by Mrs Pimpapaan Chansilpa, Advisor to the Deputy Commerce Minister; Mrs Malee Choklumlerd, Director General of the Department of International Trade Promotion; Mrs Pongpun Gearaviriyapun, Director General of Business Development Department; Mrs Suphatra Srimaitreephithak, Director General of Thailand International Cooperation Agency; along with executives and officials of SACICT, namely Mr Karun Kittisataporn, President of SACICT Executive Board; Mrs Amparwon Pichalai, CEO of SACICT. A group of members of foreign missions led by H E Dato’ Nazirah binti Hussain, Malaysian Ambassador and squad of press members were also there to participate and witness the historical trip. ■

SACICT โชว์สุดยอดผลงานหัตถศิลป์ ประกาศความเป็นไทยในนิทรรศการสมบัติเกาหลี จากกรุงโซล

นางอัมพวัน พิชาลัย ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ เปิดเผยว่า ได้นำผลงานมาสเตอร์พีซ 13 ชิ้น จากฝีมือครูศิลป์ของแผ่นดิน ครูช่างศิลปหัตถกรรม และทายาทช่างศิลปหัตถกรรม ร่วมจัดแสดงในนิทรรศการสมบัติจากกรุงโซล ภายใต้ธีม **“วิถีแห่งหัตถศิลป์ไทย-เกาหลี”** จัดขึ้น ณ ศูนย์วัฒนธรรมเกาหลีประจำประเทศไทย ระหว่างวันที่ 28 เมษายน ถึง 30 มิถุนายน 2559 และเพื่อเผยแพร่งานศิลปหัตถกรรมอันทรงคุณค่าของไทยให้ต่างชาติได้รู้จัก ได้ประจักษ์ในฝีมือของช่างหัตถศิลป์ไทย ซึ่งสามารถรังสรรค์ผลงานได้อย่างวิจิตรงดงาม และมีความร่วมสมัย

เป็นที่ยอมรับในตลาดโลก ตลอดจนให้ชาวต่างชาติได้มีโอกาสเรียนรู้และเข้าใจในวัฒนธรรมไทย

ทั้งนี้ ที่ผ่านมา SACICT ได้ดำเนินกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ เพื่อผลักดันหัตถศิลป์ไทยให้ก้าวเข้าสู่เวทีระดับโลก ไม่ว่าจะเป็น การสนับสนุนให้มีการพัฒนากระบวนการจัดการองค์ความรู้ การต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น การพัฒนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทักษะเชิงช่าง การเชื่อมโยงระหว่างชุมชนกับนักสร้างสรรค์ให้เกิดผลิตภัณฑ์ร่วมสมัยทั้งในเชิงหัตถศิลป์และนวัตศิลป์ รวมถึงการสร้างเครือข่ายที่เข้มแข็งระหว่างผู้ผลิตและผู้ค้า ■

SACICT Shows Off Exquisite Crafts at “Korean Treasures from Seoul: The New Path of Korean–Thai Arts and Crafts Destination”

CEO of The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand, Mrs Amparwon Pichalai, has revealed that SACICT was now showing off 13 of its exquisite masterpieces made by the highly-skilled craftsmanship of Master Artisans of Thailand, Master Craftsmen, and New Heritage Artisans. The Exhibition is on display at Korean Cultural Centre in Bangkok from April 28 to June 30, 2016.

Organised under theme “**Korean Treasures from Seoul: The New Path of Korean-Thai Arts and Crafts Destination**”, the exhibition is aimed at educating Thai and foreign visitors about Thai culture, arts, and crafts,

while promoting Thai artisans’ wisdom and superb skills that create a wide range of beautiful, contemporary world-class products.

SACICT has always been supporting and organising a great many activities to promote Thai handicrafts in the international market. The proactive moves include learning management, development of local wisdoms, technical knowledge exchanging, creation of network of craft producers and traders, and creation of linkage between communities and designers to create new, creative and innovative products. ■

เจาะลึก “บ้านเตริยะ” (บ้านท่าสว่าง) หมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงหัตถกรรมผ้าไหม แห่งเดียวของประเทศไทย

เรื่อง อัมพันมาลา ภาพ นภัทร ประเสริฐกุล/รภัทรธรณ์ กรายแก้ว

กล่าวกันว่า ในปัจจุบันหากผู้ใดเดินทางไปจังหวัดสุรินทร์ ไม่ว่าจะเป็นด้วยรถใดๆ หรือไปท่องเที่ยวก็ตามที การไปเยี่ยมชมชุมชนผ้าไหมบ้านท่าสว่างถือเป็นกิจกรรมที่ห้ามพลาด ในขณะที่ผู้คนหลายกลุ่ม ต่างเฝ้าเดินทางไปยังจังหวัดสุรินทร์ เพื่อไปเที่ยวชม “ผ้าไหมบ้านท่าสว่าง” เป็นการเฉพาะ

บ้านท่าสว่างโด่งดังเป็นที่รู้จักในฐานะชุมชนที่ได้รับมอบหมายในการจัดเตรียมผ้าไหมทอให้กับผู้นำนาชาติที่เข้าร่วมประชุมเอเปกได้สวมใส่เมื่อปี พ.ศ. 2546 จากนั้นเป็นต้นมา ผู้คนก็พากันรู้จักบ้านท่าสว่างในนาม “หมู่บ้านผ้าไหมเอเปก” และหลังไหลมาเยื่อมชมการทอผ้าที่ “บ้านจันทร์โสมมา” ซึ่งเป็นที่พำนักของครูวีรธรรม ตระกูลเงินไทย ครูศิลป์ของแผ่นดิน ปี 2554 ณ บ้านท่าสว่างหมู่ที่ 1 ตำบลท่าสว่าง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ สถานที่ซึ่งกลายเป็นแหล่งเรียนรู้และชมการสาธิตด้านการทอผ้าแห่งสำคัญของประเทศ

กลุ่มทอผ้าจันทร์โสมมา เป็นที่เลื่องลือในเรื่องเทคนิคการทอผ้าไหมยกทอง 1,416 ตะกอน ทอผ้าด้วยกี่ทอมือขนาดใหญ่ที่มีความสูงถึง 3 ชั้นอาคาร และต้องใช้คนทอถึง 4-5 คนไปพร้อมๆ กัน ครูวีรธรรม ผู้ก่อตั้งกลุ่มฯ ขึ้นในปี พ.ศ. 2542

ได้นำวิธีการทอแบบราชสำนักมาประยุกต์กับภูมิปัญญาทอผ้าแบบดั้งเดิมของชุมชนบ้านท่าสว่าง จนเกิดเป็นผ้าไหมยกทองที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวและมีความวิจิตรงดงาม

จากจุดเริ่มต้นของการเป็นที่รู้จักในฐานะหมู่บ้านผ้าทอเอเปก และมีผู้ให้ความสนใจในผ้าทอของชุมชนบ้านท่าสว่างเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้เกิดการรวมตัวอย่างเป็นกิจจะลักษณะในหมู่ผู้ทอผ้าในชุมชน โดยนอกจากกลุ่มจันทร์โสมมาแล้ว ยังมีการก่อตั้ง “กลุ่มอาชีพสตรีทอผ้าไหมบ้านท่าสว่าง” ขึ้นเป็นครั้งแรก (จดทะเบียนในปี 2546) อันที่จริงแล้วสมาชิกกว่า 30 รายของกลุ่มอาชีพสตรีฯ นี้ ล้วนอยู่ในเครือข่ายผู้ผลิตผ้าทอซึ่งเป็นคนของชุมชนเอง และมีการสืบสานกรรมวิธีการทอผ้าจากบรรพบุรุษในชุมชนมาเป็นระยะเวลายาวนานแล้ว

ชุมชนบ้านท่าสว่างเดิมมีชื่อเป็นภาษาเขมรว่า บ้านเตรียะ (หมายความว่าถึง ต้นชาต ในภาษาไทย) สันนิษฐานว่า บรรพบุรุษของชุมชนอพยพมาจากบ้านระแກร์ หมู่บ้านเก่าแก่ ซึ่งห่างออกไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเปลี่ยนชื่อเป็นชุมชนบ้านท่าสว่างในปี พ.ศ. 2485 หลังจากได้ผนวก รวมหมู่บ้านอื่นๆ ในบริเวณใกล้เคียงเข้ามาด้วย

ชาวเขมรนับเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีจำนวนมากที่สุดในหมู่คนสุรินทร์ ชนพื้นเมืองเขมรในแถบอีสานใต้ที่มีความ เป็นมาที่สืบย้อนไปได้ถึงพุทธศตวรรษที่ 6 โดยได้รับเอา วัฒนธรรมเขมรมาไว้อย่างแนบแน่นในสมัยพุทธศตวรรษ ที่ 16 ในสมัยพระเจ้าสุริยวรมันที่ 1 ทั้งนี้ วัฒนธรรมการทอผ้า และการสวมผ้าทอของชนพื้นเมืองเขมร ยังคงปรากฏหลงเหลือ ให้เห็นในแต่ละชุมชนในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์ในปัจจุบัน

คุณปราณี ติดใจดี ประธานกลุ่มอาชีพสตรีทอผ้าไหมบ้าน ท่าสว่าง เล่าว่า “ปัจจุบัน ผ้าทอของกลุ่มฯ ซึ่งเป็นเครือข่าย ผู้ทอผ้าไหมประจำชุมชนบ้านท่าสว่าง ส่วนใหญ่เป็นผ้าผืน มัดหมี่ 3-6 ตะกอก และผ้ายกดอก 5-6 ตะกอก ทั้งลายลูกแก้ว ลายราชวัตร และ ลายพริกไทย เป็นหลัก เนื่องจากมีผู้ซื้อ เป็นจำนวนมาก เราจึงทอตลอดทั้งปีคู่กันไปกับการทำนา

ผ้ายกดอกลายลูกแก้วแบบที่กลุ่มเราทออยู่นี้ รู้จักกัน ในภาษาเขมรว่าผ้า โจนดเรย ซึ่งส่วนตัวเห็นผ้านี้มาตั้งแต่ เด็กจนโต ตามที่ได้ปฏิบัติกันมาแต่โบราณนั้นบรรดาแม่ของ แต่ละครอบครัวจะทยอยทอผ้าไว้ให้ลูกสาว เพื่อเตรียมนำไป เป็นของไหว้ผู้ใหญ่ฝ่ายชายในวันแต่งงานเพื่อเป็นสินสอด แล้วแต่ว่า 30 หรือ 40 ผืน และอีกส่วนจะทอเก็บไว้ให้ลูกสาว ใส่ไปงานวัดหรืองานบุญต่างๆ”

คุณปราณีบอกด้วยว่า สาเหตุที่ปัจจุบันชุมชนเลือก ผลิตและจำหน่ายผ้าไหมยกดอก 5-6 ตะกอกและผ้าไหมมัดหมี่ 3-6 ตะกอกเป็นส่วนใหญ่ นั้น ก็เนื่องด้วยสมาชิกของกลุ่ม และชุมชนมีความเชี่ยวชาญในการทอผ้างดงามเป็นพิเศษ โดยช่างของชุมชนหลายคนได้นำความรู้จากการ ไปศึกษาหรือดูงานในโรงงานใหญ่ๆ ในกรุงเทพฯ กลับมา พัฒนาหรือปรับใช้ควบคู่กับเทคนิคดั้งเดิม ให้สามารถ ผลิตงานได้อย่างมีคุณภาพและรองรับผู้ซื้อได้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ผู้ซื้อผ้าผืนเหล่านี้สามารถจะนำไปประยุกต์ ตัดเป็นเสื้อผ้าทั้งชายและหญิงได้สวยงาม

ผ้าหลากหลายลาย เช่น ลายราชวัตร หรือลายพริกไทย ชุมชนฯ ได้สร้างสรรค์ขึ้นใหม่โดยประยุกต์จากการเก็บลาย ผ้าลายลูกแก้วแบบดั้งเดิม แต่จะแตกต่างกันเล็กน้อยที่วิธี เหยียบ ชุมชนยังเลือกที่จะใช้กี่กระตุกในการทอผ้ามากกว่า กี่มือ เนื่องจากสามารถทอได้ในปริมาณที่มากกว่าในระยะเวลา เท่าๆ กัน สอดรับกับออร์เดอร์ลูกค้าที่หลังไหลมาไม่ขาดสาย สมาชิกกลุ่มส่วนใหญ่ตัดสินใจเลือกใช้ไหมคุณภาพเยี่ยม ที่สาวด้วยเครื่องจักร ทำให้ผ้ายกดอกของบ้านท่าสว่างทอ ออกมาได้เนียนเรียบกว่า ผ้ามัดหมี่ที่นี้ก็ทอออกมามีสี สม่่าเสมอกว่า โดยยังคงใช้กี่มือและพิธีพิถันเป็นอย่างมาก กับขั้นตอนการเก็บลาย จากการที่ได้รับการถ่ายทอดทักษะ อันลุ่มลึกมาจากคนรุ่นก่อน

แม้ว่าการเลี้ยงไหมเองในชุมชนยังคงมีอยู่บ้าง แต่ก็จะเป็นบ้านของผู้เฒ่าผู้แก่ ที่ยังคงมีความสุขกับการได้ทอถนอม พูมพักนอนไหม กางมุ้งให้ ป้อนใบหม่อน เก็บขี้ อยุ่โยง แม้ยามดึกดื่น ยังเสนอให้กับกระบวนการผ้าทอของชุมชน ซึ่งประกอบไปด้วยเกษตรกร ช่างทอ ช่างย้อม ช่างฝีมือ ฯลฯ ทำให้กลุ่มอาชีพทอผ้าและชุมชนบ้านท่าสว่างสามารถ จบกระบวนการทำผ้าไหมอย่างสมบูรณ์ภายในชุมชนเอง

**ชนพื้นเมืองเขมรในแถบอีสานใต้มี
ความเป็นมาที่สืบย้อนไปได้ถึงพุทธศตวรรษที่ 6**

ชุมชนบ้านท่าสว่างได้รับการยกย่องให้เป็นหมู่บ้านโอท็อปเพื่อการท่องเที่ยวเชิงหัตถกรรมผ้าไหมในปี 2553
Baan Tha Sawang community was honoured as the OTOP Silk Tourism Village in 2010.

นอกจากผ้าไหมยกดอกและผ้าไหมมัดหมี่ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์หลักของชุมชน ที่บ้านท่าสว่างยังจำหน่ายผ้าทอที่มีเอกลักษณ์อีกหลายประเภทซึ่งได้รับการถ่ายทอดภูมิปัญญาจากคนรุ่นก่อน อาทิ ผ้าอันลวยเชี่ยมและผ้ากระเนียว ที่ใช้เทคนิคทอแบบควบเส้น ซึ่งคนไทยรู้จักในนามผ้าหางกระรอก เป็นต้น หรือใครที่ชื่นชอบและสะสมผ้าโบราณ อาทิ ผ้าโฮล หรือผ้าไหมมัดหมี่ลายหวานเพชรชุมชนก็สามารถทอให้ได้ตามต้องการ

นอกจากผลงานอันเป็นที่ประจักษ์และด้วยลักษณะเฉพาะอันโดดเด่นของผ้ายกทองของกลุ่มจันทร์โสมมาแล้ว ผลงานผ้าทออันมีกลิ่นอายพื้นถิ่นอยู่เต็มเปี่ยมสร้างสรรค์โดยกลุ่มอาชีพสตรีทอผ้าไหมบ้านท่าสว่าง ต่างก็ทำให้หมู่บ้านแห่งนี้ได้รับการยกย่องโดยกรมพัฒนาชุมชน ให้เป็นหมู่บ้านโอท็อปเพื่อการท่องเที่ยวเชิงหัตถกรรมผ้าไหมแห่งเดียวในประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2553 กลุ่มอาชีพสตรีทอผ้าไหมฯ

ได้รวมตัวกันเปิดพื้นที่หน้าร้านในพื้นที่ชุมชนเพื่อเป็นช่องทางจำหน่ายผ้าทอ จากฝีมือช่างในชุมชน ที่แห่งนี้ยังทำหน้าที่เป็นตลาดให้กับผลิตภัณฑ์ผ้าทอจากหมู่บ้านอื่นๆ อีกด้วย

ผืนผ้าทออันงดงามฝีมือกลุ่มอาชีพสตรีทอผ้าไหมบ้านท่าสว่างมีขายในราคาซึ่งผู้ซื้อในหลายระดับรองรับได้ คือตั้งแต่เมตรละ 600 บาทไปจนถึงราคาสูงสุดเมตรละ 3,000 บาท ผู้เยี่ยมชมบางคนจะเจาจะมาที่นี่เพื่อซื้อผ้าไหม บางคนมาอบรมแต่ก็ต้องแวะมา นับว่านอกจากหมู่บ้านข้างอันเป็นสถานที่ท่องเที่ยวขึ้นชื่อของสุรินทร์แล้ว ผู้เดินทางมาจังหวัดสุรินทร์ต้องเลือกมาเยือนหมู่บ้านนี้เป็นอันดับต้นๆ เพราะได้เห็นสุดยอดผ้าไหมถึงแหล่งผลิต ได้สัมผัสบรรยากาศที่ประทับใจ และยังสามารถจับจ่ายหัตถกรรมชิ้นเยี่ยมของชุมชนที่ขายโดยชุมชนเองอีกด้วย ■

Up Close Baan Treah (Baan Tha Sawang)...

Thailand's Only Silk Craft Village for Tourism

Words **Amphan Mala** Photos **Napat Prasertkul/Rapattorn Syekeaw**

For travellers bound for Surin Province, be it on a business or for pleasure, a visit to Baan Tha Sawang Silk Village is always on their must-not-miss list. For some other people, the place is their sole and specific destination on the journey.

Baan Tha Sawang shot to fame in 2003 following the Government's appointment of the village as the official supplier of silk fabrics to be tailored for world leaders participating in the Asia-Pacific Economic Cooperation (APEC) Summit as well as for their spouses. Today, people around Thailand, if not all over the world, know Baan Tha Sawang by the name of "APEC Silk Village" and they keep flocking in to see with their own eyes the silk-weaving activities at "Baan Chansoma", the atelier, a learning centre and residence of Khru Viradham Trakoon-ngeunthai, a Master Artisan of Thailand 2011. A huge compound with a vast body of knowledge, this special place is located at Moo 1, Baan Tha Sawang, Mueang district of Surin, a northeastern province long celebrated as one of the country's most important learning centres in silk-weaving art.

The Chansoma Gold Brocade Silk Weaving Group is famous for its creation of 1,416-heddle silk fabric that is made of high quality silk in a gigantic 3-storey-high loom operated concurrently by 4-5 persons. Khru Viradham, who established the group in 1999, reintroduced Siamese royal court weaving process and integrated it with Baan Tha Sawang's local weaving patterns, to make gold brocade silk that is unique and full of beauty.

Riding on the waves of APEC Silk Village popularity, Baan Tha Sawang villagers set up a women's silk-weaving group in that same year. Actually, the newly founded group of 30 women weavers had long been making beautiful silk textile using the local wisdom inherited from their ancestors.

ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มอาชีพสตรีทอผ้าไหมบ้านท่าสว่างมีราคาสำหรับผู้ซื้อทุกระดับสามารถจับจ่ายได้
Products of Baan Tha Sawang's Women Weavers' Group are affordable.

Originally, Baan Tha Sawang was called “Baan Treah” in local Northern Khmer dialect meaning annatto trees which must have been thriving in the area. Historical accounts indicated that the original inhabitants of Baan Tha Sawang or Baan Treah moved in from Baan Rapaur, a town located slightly to the Northeast. In 1942, Baan Treah annexed nearby villages and was renamed Baan Tha Sawang.

Northern Khmer people who used to dominate the Lower Isan region formed the biggest ethnic group in Surin province. Their presence can be traced as far back as the first century A.D. The ancient natives later embraced Khmer civilisation in the 11th Century A.D., during the reign of Suryavarman I of Khmer Empire. The weaving culture of local Northern Khmer people can still be seen today in and around Surin province.

Pranee Tidjaidee, Head of Baan Tha Sawang Silk Weaving Group, explained that silk fabrics at Baan Tha Sawang were mostly 3- to 6-heddle Mudmee silk and 5- to 6-heddle Yok Dok silk in different patterns such as Luk Kaew (crystal ball), Ratchawat (wooden fence), Phrik Thai (pepper) patterns, etc. And as silk trade is an all-year-round activity, the group members usually weave silk all year, alongside rice farming.

“Yok Dok silk in Luk Kaew pattern is locally called ‘Chnodrei’ in Northern Khmer dialect. I’ve always seen a piece like this since I was very little. According to ancient tradition, mother of each family must weave some 30 to 40 pieces of fabrics to give to her daughter and the parents of her daughter’s groom on wedding day. Some must be given to the daughter for her own use,” Pranee elaborated.

She also added that the group had chosen to make only some 3- to-6-heddle Mudmee silk and 5- to-6-heddle Yok Dok silk since most of the weavers in the community are especially skilled in making these kinds of fabrics. Some have meanwhile travelled to learn from larger fabric-weaving factories in Bangkok in order to improve production and techniques back in the village. Furthermore, these fabrics are very versatile and have proven to be ideal for both men's and women's apparel.

Together the community weavers further developed fabrics of various patterns or, in some cases, incorporate the existing patterns to create new ones, with only difference being the method of pedalling. Most weavers in the community of Baan Tha Sawang prefer to use shuttle loom to smaller manual loom as the former can produce more pieces of fabric at shorter time, enough to accommodate the incessant influx of purchase orders.

Most weavers also prefer high-quality silk yarns spun by modern spinning machine as it yields smoother threads and better colour consistency, and they put great emphasis on pattern-making, the methodology that has been passed on through generations.

Even though the whole village is famous for silk weaving there are, in fact, not that many people involved in sericulture. Most of them are the elderly who enjoy feeding, nurturing, and pampering their beloved silkworms day in day

out. And this is the charm of this particular community where farmers, weavers, fabric dyers, and artisans live together in harmony, making it a happy self-contained community where every product is prepared and produced within the community boundary.

Apart from Mudmee silk and Yok Dok silk that are considered the signature products of the community, Baan Tha Sawang features a lot more variants of silk work that are fruits of the age-old wisdoms, including Anlouysiam and Kraneao fabrics, better known in other parts of Thailand as Hang Krarok (squirrel tail) silk. Collectors who are fond of traditional fabrics like Hol or diamond-patterned Mudmee silk can also order these types of fabric from this community.

The success of Baan Chansoma Gold Brocade Silk Weaving Group and the rich weaving heritage of Baan Tha Sawang combined and they have earned a unique honour from Department of Community Development, Ministry of Interior, as the country's one and only OTOP Silk Tourist Village in 2010. Walking into the village, visitors will delight in browsing the great varieties of silk from the many shops lining both sides of the road. The prices are so affordable ranging from 600 baht a metre to no more than 3,000 baht a metre. Products from other villages nearby can also be found in some of those sales outlets.

Apart from the popular Elephant Village, Surin Province offers the mammoth treat of edutainment and shopping fun at the silk weaving village of Baan Tha Sawang. This is where you can watch weavers at work on exquisite silk textiles at the very source of production, in a refreshing atmosphere of a weaving village, and what's more... you can also take home attractive handicrafts made by the community and sold by members of the community themselves. ■

Handicrafts are made by the community and sold by members of the community themselves.

MEMBERS' CORNER

LivingThai

วันนี้คุณสามารถอ่าน SACICT Living Thai ได้ที่ www.sacict.or.th ต้องการติชม หรือเสนอแนะ กรุณาส่งจดหมาย หรือข้อเสนอแนะมาที่ กองบรรณาธิการ บริษัท ฟิเจอร์ จำกัด 23/18 ซ.ร่วมฤดี ถ.เพลินจิต แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 หรือ e-mail: sacict.thai@gmail.com ความคิดเห็นของคุณจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาปรับปรุง การจัดทำต่อไป เราขอจดหมายหรือข้อเสนอแนะที่ได้รับการ จัดพิมพ์จะได้รับของที่ระลึกจาก SACICT

Interested readers may now enjoy SACICT Living Thai online at www.sacict.or.th and are welcome to send in suggestions and comments to: SACICT Living Thai, Editorial Department, Feature Co., Ltd., 23/18 Soi Ruam Rudee, Ploenchit Road, Lumpini, Pathumwan District, Bangkok 10330. Or e-mail to: sacict.thai@gmail.com.

www.sacict.or.th

facebook.com/sacict
facebook.com/livingthaimagazine

ขอสงวนสิทธิ์ในการคัดย่อหรือเรียบเรียงจดหมายจากสมาชิกเพื่อความกระชับและเหมาะสมในการพิมพ์

Those whose letters are selected for publication will receive a special gift as a token of appreciation. All letters are subject to editing at the editor's discretion.

Scan เพื่ออ่าน SACICT LivingThai ออนไลน์
Scan to read SACICT Living Thai online version.

จะอ่านทุกๆหน้าของนิตยสาร LIVING THAI นะคะ เพราะทราบว่านิตยสารจะออกมาสู่สายตาของผู้่านได้ กองบรรณาธิการต้องทำงานอย่างหนัก การได้อ่านเรื่องราวความเป็นมาของงานศิลป์แผ่นดินเหล่านี้ ทำให้พวกเราชาวไทยรู้สึกภูมิใจในความเป็นไทย ทั้งนี้เป็นเพราะสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถได้ทรงเล็งเห็นถึงความสามารถของชาวบ้าน และพระองค์ไม่เคยทอดทิ้งพวกเขาเลย ดีใจและภูมิใจที่ได้เกิดเป็นคนไทยค่ะ

สำราญ นาคน้ำ

กรุงเทพมหานคร

I usually read every page of SACICT Living Thai because I truly recognize the immense effort invested by the Editorial Team to make this quality magazine. Besides, by reading stories about our arts and crafts, we, the readers always feel the sense of pride to be born Thai people.

We also feel the gratitude towards the vision and compassion of Her Majesty the Queen who has appreciated the villagers' talents and skills, and never deserted them. I am so pleased and proud to have been born a Thai.

Samran Naknam

Bangkok

เพราะบ้านอยู่ไกลสนามบินสุวรรณภูมิมาก เลยเผื่อเวลาเดินทางเอาไว้เยอะ ทำให้มีเวลาแวะไปที่บูธการท่องเที่ยวฯ ที่ชั้นล่างก่อนถึงเวลาเช็คอิน ตั้งใจไปขอแผ่นพับหาเที่ยว ก็เลยได้ Living Thai มาด้วยเป็นของแถม ที่แรกคิดว่าจะเป็นหนังสือที่มีแต่หน้าโฆษณาขายของ เหมือนหนังสือแจกฟรีทั่วไปที่หยิบได้จากร้านกาแฟ แต่พอได้พลิกเข้าไปอ่าน มันยอดเยี่ยมจริงๆ เรื่องราวน่าสนใจอ่านเพลินตั้งแต่เรื่องแรกจนเรื่องสุดท้าย ถ้าเป็นหนังสือก็เรียกว่ามันยอดเยี่ยมไม่มีโฆษณามาคั่นให้หงุดหงิด ขอขอบคุณคนทำหลายๆ ที่ตั้งใจทำหนังสือดีๆ ให้อ่าน

ว่าแต่คุณเอาทุนที่ไหนมาทำละนี่

นิค กาแฟสด

กรุงเทพมหานคร

As I live quite far from Suvarnabhumi Airport, I always have to be there very early to avoid traffic problem. I therefore have time to stop by at TAT booth on the Ground Floor to grab some tourist brochures. The other day, I found at this booth a complimentary copy of SACICT Living Thai and to my surprise it was unlike other free copy magazines which are usually flooded with advertisements. And when I opened it, it was just superb! It was packed with extremely interesting and fun stories from the first to the last. Many thanks to LivingThaiTeam for making such a fine magazine.

Oh, but I wonder, where do you get your financial support?

Nick Kafaesod

Bangkok

สมัครสมาชิก APPLICATION FOR MEMBERSHIP

ชื่อ

Name

นามสกุล

Surname

วัน/เดือน/ปีเกิด

Date of Birth

เพศ
Gender

ชาย
Male

หญิง
Female

การศึกษา/Education:

ต่ำกว่าปริญญาตรี
Less than Bachelor's Degree

ปริญญาตรี
Bachelor's Degree

ปริญญาโท
Master's Degree

อื่นๆ
Others

อาชีพ/Occupation:

พนักงานบริษัทเอกชน
Private company employee

ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ
Govt./State enterprise official

นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา
Student

ร้านอาหาร/โรงแรม/ท่องเที่ยว
Restaurant/Hotel/Travel Agent

อื่นๆ
Others

รายละเอียดสำหรับการจัดส่งนิตยสาร DETAILS FOR MAGAZINE DELIVERY

สถานที่ที่พบ/ได้รับนิตยสาร

Where you first came across SACICT Living Thai magazine

ผู้แนะนำให้ท่านสมัครเป็นสมาชิก

Who [or what] prompted you to seek subscription

ชื่อ/Name

ที่อยู่/Address

โทรศัพท์ (บ้าน/ที่ทำงาน)/Tel. (Residence/Office)

โทรศัพท์ (มือถือ)/Tel. (Mobile)

อีเมล/E-mail

โดยยินยอมเสียค่าใช้จ่ายในการจัดส่งรายปี (6 ฉบับ)

I agree to pay for one year's subscription (6 editions)

ในประเทศ 300 บาท/Domestic 300 baht ต่างประเทศ 2,400 บาท/Overseas 2,400 baht

โอนเงินเข้าบัญชีออมทรัพย์ ชื่อบัญชี: พยงค์ กังวานสุระ
ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาชิดลม เลขที่บัญชี 001-549715-3

Payment via cheque/money transfer to:

Savings A/C Name: Payong Kungwansurah

Siam Commercial Bank, Chidlom Branch, Savings A/C No. 001-549715-3

กรุณาส่งใบสมัครสมาชิก พร้อมเอกสารการชำระเงินมาที่:

ฝ่ายสมาชิกสัมพันธ์ นิตยสาร SACICT Living Thai 23/18 ซอยร่วมฤดี ถนนเพลินจิต แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 หรือแฟกซ์มาที่หมายเลข 0 2254 6839 หรือทางอีเมล: sacict.thai@gmail.com สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมหรือแนบ-นำ ตี ชมได้ที่ ฝ่ายสมาชิกสัมพันธ์ นิตยสาร SACICT Living Thai โทรศัพท์ 0 2254 6898-9 ต่อ 60

Please mail your completed application form, along with proof of payment to:

SACICT Living Thai, Subscription Department, 23/18 Soi Ruam Rudee, Ploenchit Road, Khwaeng Lumpini, Pathumwan District, Bangkok 10330 or send by fax to 0 2254 6839 or by e-mail to: sacict.thai@gmail.com For enquiries and suggestions, please contact: SACICT Living Thai, Subscription Department Tel. 0 2254 6898-9 ext. 60

แบบฟอร์มนี้สามารถถ่ายเอกสารได้/This application form may be photocopied.

The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization)

ความเป็นมา

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงลงพระปรมาภิไธยในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2546 เมื่อวันที่ 20 กันยายน 2546 และประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อ วันที่ 31 ตุลาคม ในปีเดียวกันซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (1 พฤศจิกายน 2546) จึงถือกำหนดให้วันที่ 1 พฤศจิกายน ของทุกปี เป็นวันคล้ายวันสถาปนาองค์กร และให้มีชื่อภาษาอังกฤษว่า The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization) เรียกโดยย่อว่า “SACICT” (อ่านพ้องเสียงกับคำว่า “ศักดิ์สิทธิ์” ในภาษาไทย)

วัตถุประสงค์

ตามพระราชกฤษฎีกา จัดตั้ง ศ.ศ.ป. พ.ศ. 2546 มาตรา 7 กำหนดให้ ศูนย์มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการประกอบอาชีพผสมผสานเพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านตามโครงการส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ และส่งเสริมสนับสนุนด้านการตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์ดังกล่าวทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ในตอนท้ายของพระราชกฤษฎีกา จัดตั้ง ศ.ศ.ป. พ.ศ. 2546 ได้ให้เหตุผลในการจัดตั้ง ศ.ศ.ป. ไว้ดังนี้ “โดยที่ผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านของไทยเป็นผลิตภัณฑ์ที่ทำด้วยมือ ซึ่งมีคุณค่าและมีเอกลักษณ์ของความเป็นไทยโดยเฉพาะ สมควรที่ภาครัฐภาคเอกชน และศูนย์ศิลปาชีพระหว่างประเทศ จะประสานความร่วมมือ

ในการจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศขึ้น เพื่อส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนางานผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านของไทย รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนด้านการตลาด การขยายตลาดทั้งในและต่างประเทศ และจัดระบบการบริหารงานให้สามารถดำเนินการได้อย่างอิสระ คล่องตัว เอื้ออำนวยต่อการอนุรักษ์และพัฒนาผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านสู่ความเป็นเลิศและเป็นที่รู้จักแพร่หลายทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศขึ้นเป็นองค์การมหาชนตามกฎหมายว่าด้วยองค์การมหาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้”

รูปแบบการบริหาร

SACICT เป็นหน่วยงานของรัฐซึ่งมีการบริหารงานในรูปแบบขององค์การมหาชนตามพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. 2542 มีคณะกรรมการบริหารทำหน้าที่ควบคุมดูแลศูนย์ให้ดำเนินการกิจการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้ง ศ.ศ.ป. และมีผู้อำนวยการทำหน้าที่บริหารกิจการของศูนย์ และเป็นผู้บังคับบัญชาเจ้าหน้าที่และลูกจ้าง

หน้าที่และความรับผิดชอบ

1. ดำเนินการบริหารจัดการให้มีการแสดง การประกวด หรือจำหน่ายศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน
2. พัฒนาผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ทั้งในด้านคุณภาพ มาตรฐาน รวมทั้งส่งเสริมภาพลักษณ์ การพัฒนารูปแบบ และบรรจุภัณฑ์
3. ดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนด้านการตลาด การขยายตลาด ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
4. ส่งเสริมให้เกิดการเชื่อมโยงและสนับสนุนระหว่างอุตสาหกรรมการผลิต การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ตลอดจนผสมผสานหรือประยุกต์เทคโนโลยีที่ทันสมัยกับภูมิปัญญาท้องถิ่น
5. พัฒนาฝึกอบรมการบริหาร จัดการ การผลิต การบริหารงานบุคคล การเงิน และการตลาด
6. ดำเนินการสนับสนุนด้านลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร และสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาอื่นๆ

The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization)

Background

His Majesty King Bhumibol Adulyadej graciously issued the Royal Decree for the establishment of the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand on September 20th, 2003. It was announced in the government gazette on October 31st of the same year, becoming effective on the next day. The centre was therefore officially established as of November 1st, 2003 and called by its acronym “**SACICT**” (pronounced “Sak-Sith” just as the Thai word meaning “sacred”).

Objectives

According to Section 7 of the Royal Decree of the Establishment of the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization) B.E. 2546 (2003), SACICT was established with the objectives to promote and support the integration of vocations leading to the creation of folk arts and crafts in line with Her Majesty Queen Sirikit's projects as well as to promote their marketing domestically and internationally.

The objective of its establishment is indicated in the final part of the Royal Decree of the Establishment of the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public

Organization) B.E. 2546 (2003) as follows: “Thai folk arts and crafts are handiworks with the values and the tradition of originality and refinement of Thai craftsmanship. It is, therefore, rational for the Bangsai Arts and Crafts Training Centre with the cooperation of public and private sectors to establish the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand with an aim to promote, support and develop Thai folk arts and crafts as well as to expand their markets domestically and internationally. The Centre should be run independently and flexibly in order to facilitate the preservation and the development of Thai artistic heritage towards local and international appreciation.”

Management Structure

SACICT is the governmental agency, a nonprofit-making public organization, according to the Act of Public Organization B.E. 2542 (1999). SACICT is managed to accomplish the set objectives by Chief Executive Officer (CEO) and overseen by the Executive Board under the supervision of Minister of Commerce.

Role and Responsibility

1. Organise contests and sales of local arts and crafts products.
2. Develop and promote local arts and crafts in terms of quality standards, as well as the image and design of such products and their packaging.
3. Promote and support their marketing activities and the expansion of their local and international markets.
4. Build a network of support among different industries in terms of production and sales of local arts and crafts products, and to supply modern technology to techniques initiated through local folk wisdom, or by blending them together.
5. Develop training plans in terms of production, personnel and marketing management.
6. Provide support for, and encourage the observance of intellectual property rights of all types.

งานหัตถศิลป์ไทย...รังสรรค์โดยช่างสายเลือดใหม่ Designed by the Young Blood

“ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม” คือคนรุ่นใหม่ที่นอกจากจะมีเลือดศิลปินอยู่เต็มตัวแล้ว เธอและเขาเหล่านี้ยังมุ่งมั่นรังสรรค์และสานต่องานศิลปของบรรพชนให้คงอยู่ อีกทั้งยังสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบใหม่ๆ ที่น่าสนใจออกมาอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จากผลงานของ “ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม ประจำปี 2559” ซึ่งล้วนงดงาม มีคุณค่า น่าซื้อหา น่าสะสมเป็นอย่างยิ่ง

“**New Heritage Artisans**” are the young blood in Thailand’s arts and crafts circle. They are full of creative force flowing through their veins, and firm in their determination to continue with the age-old traditions of their artisanal ancestors. And to keep our craft heritage in contemporary lifestyle, they continuously innovate and create new products to serve fast-changing market tastes. Featured here are New Heritage Artisans of 2016’s creations that are all priceless, beautiful, and worth collecting.

สร้อยประเทือง
Necklace

เส้นละ 3,500 บาท/baht a piece

เข็มขัดลายไข่แมงดา

Horseshoe Crab Egg-patterned Belt

เส้นละ 28,000 บาท/baht a piece

สร้อยข้อมือลายไข่แมงดา

Horseshoe Crab Egg-patterned Bracelet

เส้นละ 2,800 บาท/baht a piece

ชุดงานตะเกา สร้อยหยดน้ำ และเข็มขัด

A Set of Earrings, Necklace and Belt

ชุดละ 36,300 บาท/baht per set

เพชรรัตน์ เจียวทอง

Phetcharat Jiewthong

ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม ประจำปี 2559
สาขาเครื่องโลหะ (เครื่องเงินโบราณ)
2016 New Heritage Artisan in Metal Crafts
(Ancient Silverware)
Ins./Tel. 08-9043-6794

กิตติศักดิ์ ฝันสาย

Kittisak Funsai

ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม ประจำปี 2559 สาขาเครื่องดิน
2016 New Heritage Artisan in Pottery (Sculpture)
Ins./Tel. 09-4709-5146

ประติมากรรมเครื่องปั้นดินเผา

“ศีล สมาธิ ปัญญา 2”

“Virtue, Concentration and Wisdom 2” Sculpture

ขนาด/Dimension: 15 x 25 x 50 ซม./cm.

ชิ้นละ 5,000 บาท/baht a piece

ประติมากรรมเครื่องปั้นดินเผา

“ศีล สมาธิ ปัญญา 1”

“Virtue, Concentration and Wisdom 1”
Sculpture

ขนาด/Dimension: 15 x 25 x 50 ซม./cm

ชิ้นละ 5,000 บาท/baht a piece

ประติมากรรมเครื่องปั้นดินเผา

“ศีล สมาธิ ปัญญา 3”

“Virtue, Concentration
and Wisdom 3” Sculpture

ขนาด/Dimension: 20 x 20 x 50 ซม./cm

ชิ้นละ 5,000 บาท/baht a piece

ธนพล รักชาวงศ์

Thanapol Raksawong

ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม ประจำปี 2559 สาขาเครื่องทอ
2016 New Heritage Artisan in Weaving Crafts
Ins./Tel. 08-7383-8538

เสื้อบาติกปาเต๊ะโบราณ

(แขนยาว) เนื้อผ้าฝ้าย

Ancient Long-Sleeve Batik Shirt (Cotton)

ตัวละ 1,500 บาท/baht a piece

ซูลฟาการ์ อะตะบู Sulfaka Atabu

ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม ประจำปี 2559 สาขาเครื่องโลหะ
2016 New Heritage Artisan in Metal Crafts
โทร./Tel. 09-0482-4151

พวงกุญแจกริช (ไม้ประดู่) Keychain

อันละ 30 บาท/baht a piece

กริชปากกา (ไม้ม้วนป่าเหลือง) Dagger-handled Pen

อันละ 250 บาท/baht a piece

แวนดี้ไดร์ฟกริช (ไม้เสียบคล้ายเสื่อ) USB Drive

อันละ 550 บาท/baht a piece

ปลอกหมอนบาติก ปาเต๊ะโบราณ เนื้อผ้าฝ้าย Ancient Batik Pillow Case (Cotton)

ขนาด/Dimension: 50x50 ซม./cm

ชิ้นละ 750 บาท/baht a piece

ผ้าพันคอบาติกปาเต๊ะโบราณ Ancient Batik Scarf

ขนาด/Dimension: 60x155 ซม./cm

ชิ้นละ 850 บาท/baht a piece

กางเกงบาติกปาเต๊ะโบราณ (จาสัน) เนื้อผ้าฝ้าย

Ancient Batik Shorts (Cotton)

ตัวละ 900 บาท/baht a piece

ผ้าหน้านางลายดอกดาวเรือง สีงูดิน
Marigold-Patterned Front Pleat Cloth
(Earthworm Colour)

ขนาด/Dimension: 1x4 ม./m.

ผืนละ: 45,000 บาท/baht a piece

ธนภุต คล้ายหงษ์
Thanakrit Klaihong

ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม ประจำปี 2559 สาขาเครื่องทอ
2016 New Heritage Artisan in Weaving Crafts
Ins./Tel. 08-3361-2232

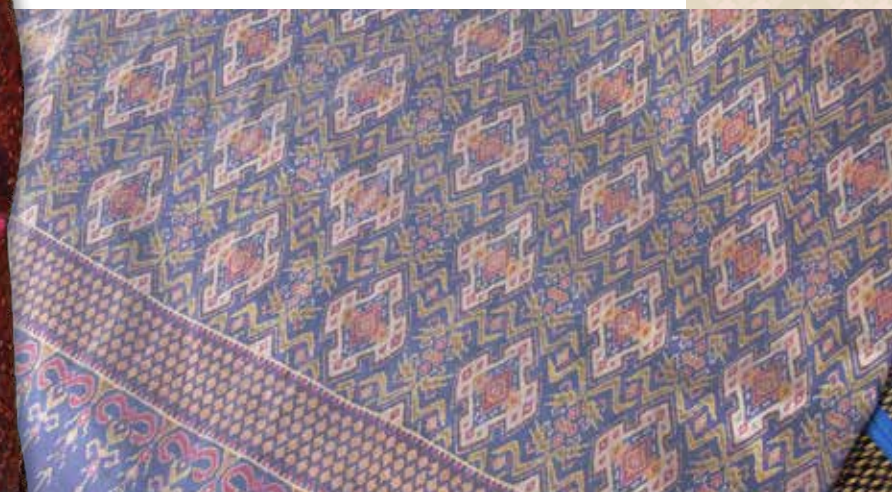

ผ้าลายจี้เพชร

Diamond Pendant-patterned Cloth

ขนาด/Dimension: 1x2 ม./m.

ผืนละ: 12,500 บาท/baht a piece

ผ้าลายนาคเกี้ยวประยุกต์

Courting Naga-patterned Cloth

ขนาด/Dimension: 1x2 ม./m.

ผืนละ: 12,500 บาท/baht a piece

ยลดา ภูริพล Yonlada Puriphol

ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม ประจำปี 2559 สาขาเครื่องทอ
2016 New Heritage Artisan in Weaving Crafts
Ins./Tel. 08-3316-5128

ผ้าชิ้นลายขวี่อ แต่งด้วย ลายกระต่ายชมจันทร์ Wraparound Skirt with Hook and Crossbeam Patterns and Moon Rabbit Decoration

ผืนละ: 18,000 บาท/baht a piece

ผ้าชิ้นลายดอกปับ 9 สี 9-Coloured Indian Cork Flower-patterned Wraparound Skirt

ผืนละ: 18,000 บาท/baht a piece

ผ้าหน้านางลายนาเกี้ยว

Courting Naga-patterned Front Pleat Cloth

ขนาด/Dimension: 1x4 ม./m.

ผืนละ: 45,000 บาท/baht a piece

1 ผ้าลายจ้าวหลามตัด
Diamond Quadrangular Shape Cloth
เมตรละ 1,500 บาท/baht per metre

2 ผ้าลายจ้าวหลามตัดประยุกต์
Diamond Quadrangular Shape Cloth
เมตรละ 1,500 บาท/baht per metre

3 ผ้าลายจั่วหยัก
Serrated Gable-patterned Cloth
เมตรละ 1,500 บาท/baht per metre

4 ผ้าลายกราฟฟิค
Graphic-patterned Cloth
เมตรละ 1,800 บาท/baht per metre

นิตดา ภูแล่นเกี
Nidda Phulaenkee

ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม ประจำปี 2559 สาขาเครื่องทอ
2016 New Heritage Artisan in Weaving Crafts
Ins./Tel. 08-3656-5644

ธีรวัฒน์ ทองประศาสน์
Teerawat Thongprasat

ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม ประจำปี 2559 สาขาเครื่องทอ
2016 New Heritage Artisan in Weaving Crafts
Ins./Tel. 09-4290-2186

ผ้ามัดหมี่หน้านางชุดใหญ่
Extravagantly Front Pleat Mudmee Silk
ขนาด/Dimension: 1x4 ม./m.
ผืนละ 35,000 บาท/baht a piece

ผ้าลายช่อพุดกษา
Flower Bouquet-patterned Cloth
ขนาด/Dimension: 1x4 ม./m.
ผืนละ 25,000 บาท/baht a piece

ผ้าลายขอ 39
Hook No.39-patterned Cloth
ขนาด/Dimension: 1x4 ม./m.
ผืนละ 28,000 บาท/baht a piece

สนใจสินค้า สามารถติดต่อได้ที่ / Interested buyers please contact

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ ศ.ศ.ป.
โทร. 035 367 054-9 โทรสาร 035 367 051 สายด่วน 1289

The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization)
Tel : +66 (0) 35 367 054-9 Fax : +66 (0) 35 367 051 Call Centre 1289

www.sacict.or.th

แลรัก

"รัก" ไม่ใช่แค่ความรัก

แต่ยังเป็นต้นรัก ต้นรักที่มียางรัก

แล้วช่างและศิลปินนำยางรักมาสรรค์สร้างศิลปหัตถกรรมวิเศษ

จากอดีตจวบจนปัจจุบัน

นี่คือการขึ้น ชม แล... "แลรัก"

เริ่มแสดงแล้วตั้งแต่วันนี้

หอศิลปวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ชั้น 2

อาคารศาลาพระมิ่งมงคล

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) อ.บางไทร จ.พระนครศรีอยุธยา

สอบถามเพิ่มเติม ฝ่ายบริหารนิทรรศการ 1289 www.sacict.or.th

Arts and Crafts
BUSINESS
DEVELOPMENT
2016

กิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการ

เพิ่มสมรรถนะผู้ประกอบการ
หัตถกรรมไทย ก้าวไกลสู่สากล

หลักสูตร	วันอบรม	เนื้อหาการอบรมเชิงปฏิบัติการ	คุณสมบัติผู้สมัคร
หลักสูตร การบริหารธุรกิจ การค้าหัตถกรรม ระดับกลาง รุ่น 1	1-3 มิ.ย. 59 14-15 มิ.ย. 59 27 มิ.ย. 59	<ul style="list-style-type: none">- การหาช่องทางลงทุนที่เหมาะสม- การสร้างอัตลักษณ์ผลิตภัณฑ์และการสร้างแบรนด์- การตลาดสื่อโซเชียลเน็ตเวิร์ค (Social Media)	<ul style="list-style-type: none">- สมาชิก sacict ครุช่าง ๔ ทายาทช่าง ๔- ระยะเวลาทำธุรกิจอย่างน้อย 3 ปี
หลักสูตร การบริหารธุรกิจ การค้าหัตถกรรม ระดับกลาง รุ่น 2	8-10 มิ.ย. 59 16-17 มิ.ย. 59 27 มิ.ย. 59	<ul style="list-style-type: none">- การจัดการทรัพยากรสินค้าทางปัญญา- การหาแหล่งเงินและการจัดการเงินกู้	หมายเหตุ เลือกอบรมได้เพียง 1 รุ่น
หลักสูตร การบริหารธุรกิจ การค้าหัตถกรรม ระดับป่มเพาะ ธุรกิจเชิงลึก	29-30 มิ.ย. 59 1 ก.ค. 59 5-7 ก.ค. 59 17-18 ก.ค. 59	<ul style="list-style-type: none">- การเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ- โอกาสและช่องทางการตลาดในประเทศและต่างประเทศ- การส่งออกงานหัตถกรรมและการเตรียมความพร้อมในการเจรจาธุรกิจ- การตลาดดิจิทัล- แนวโน้มงานหัตถกรรม (Craft Trend)	<ul style="list-style-type: none">- สมาชิก sacict ครุช่าง ๔ ทายาทช่าง ๔- ระยะเวลาทำธุรกิจอย่างน้อย 5 ปี- เป็นนิติบุคคล หมายเหตุ กรณีไม่ได้เป็นนิติบุคคล จะได้รับคำปรึกษาจัดตั้งเป็นนิติบุคคล

ไม่เสียค่าใช้จ่าย

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม

Ins. 1289

กรุณาส่งใบสมัคร อีเมล : sacicttraining@sacict.mail.go.th หรือ อีเมล : craftbd2016@gmail.com

ผู้ประสานงานโครงการ : คุณสุณีย์ 089 154 8101 | คุณอัญญา 083 444 0847

ขอเชิญชมนิทรรศการ

มัดหมี่ สายสัมพันธ์แห่ง เอเซีย

BOUND FOR GLORY: THE IKAT OF ASIA

SACICT

ศูนย์ส่งเสริม
ศิลปาชีพระหว่างประเทศ
(องค์การมหาชน)

7 มิถุนายน - 12 สิงหาคม 2559
ณ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ

อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ระหว่างเวลา 8.30 น. ถึง 16.30 น.
ทุกวันไม่เว้นวันหยุด โดยไม่เสียค่าเข้าชม

 facebook.com/SACICT

ชมพระราชกรณียกิจใน สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ และ **ฉลองพระองค์ “มัดหมี่”**
และชมความงามผ้า “มัดหมี่” กว่า 400 ชิ้น จาก 14 ประเทศ ในทวีปเอเชีย จากผ้าสะสมของ อ.เผ่าทอง ทองเจือ
รายละเอียดเพิ่มเติม ติดต่อ 035 - 367054-7 ต่อ 1361, 1363 หรือ โทร. 1289 หรือ www.sacict.or.th